

DESCOPERIREA MATURITĂȚII SPIRITUALE

CURSUL 201

Sesiunea 1 și 2

Manualul profesorului

Rick Warren și Purpose Driven Church International, Orange County, California, a dat permisiunea fiecărei biserici locale să retipărească acest material pentru propria folosință.

Nu va fi tipărit spre publicare sau vânzare.

Cursul 201

1 Timotei 4:7

SESIUNEA 1

De astăzi ați intrat în clasa a doua! Acest curs poate fi frecventat numai de membri deoarece cursurile se clădesc unul pe celălalt, iar acesta se bazează mai ales pe unele aspecte menționate în cursul 101.

Încredințarea noastră este că nimeni nu poate fi pe deplin ceea ce vrea Dumnezeu fără a-și lua câteva angajamente fundamentale. Urmează să discutăm despre acele angajamente ce ne ajută să creștem spiritual.

Deschideți vă rog la pagina 1 unde veți găsi scris „Bine ați venit la cursul 201 despre semnificația maturității spirituale”. Vreau să vedem în primul rând care este **SCOPUL ACESTUI CURS**.

Scopul este același pe care l-a avut Epafra pentru creștinii din Colose. El a spus: „*Ca să deveniți creștini maturi și să împliniți voia lui Dumnezeu pentru voi*”, (Coloseni 4:12, Phillips). Asta vrea Dumnezeu să facem. Este voia lui Dumnezeu ca voi să creșteți spiritual.

Efesenii 4:14-15, „*Ca să nu mai fim copii, [...] ci să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel care este Capul, Cristos.*”

O dată ce te-ai născut în familia lui Dumnezeu, Dumnezeu vrea să crești. Ce înseamnă să fii născut din nou? Înseamnă să te naști în familia lui Dumnezeu. La fel cum în urma nașterii fizice ai crescut și te-ai dezvoltat fizic, Dumnezeu vrea ca tu să crești spiritual în urma nașterii spirituale pe care ai avut-o. Există mulți creștini imaturi, însă Dumnezeu ne spune că El vrea ca noi să creștem spiritual.

Care este OBIECTIVUL CURSULUI? Ne vom concentra asupra celor **patru obiceiuri fundamentale** pe care trebuie să și le facă fiecare creștin pentru a crește spre maturitate spirituală. Acest curs (1) te va echipa cu **deprinderile** de care ai nevoie pentru a iniția aceste obiceiuri și (2) îți va explica **instrumentele** de care ai nevoie pentru a întreține aceste obiceiuri.

CE ESTE MATURITATEA SPIRITUALĂ?

Efesenii 4:13 spune: „*Până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Cristos.*” Acest verset ne arată că putem defini maturitatea spirituală într-o singură propoziție. Și anume: **Maturitate spirituală înseamnă a fi asemenea lui Cristos**. Ne spune că maturitatea reală este măsura dezvoltării, la aceasta face referire expresia „plinătatea lui Cristos”.

Observați că acesta a fost de la început obiectivul lui Dumnezeu. În Romani 8:29 citim: „*Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie*

asemenea chipului Fiului Său.” Încă de la începuturile vremurilor, în Grădina Edenului, când Dumnezeu a creat omul, El a spus: „*Să facem om după chipul nostru.*” Încă de la începuturile vremurilor, Dumnezeu a spus: „*Vreau să-l fac pe om asemenea Mie, să nu fie Dumnezeu, însă să fie dumnezeiesc.*” Să nu fie suveran ca Dumnezeu, dar să aibă caracteristicile divine pe care le are Dumnezeu.

Ca rezultat al păcatului, Biblia spune că proiectul original al lui Dumnezeu de a-l crea pe om după chipul Său s-a năruit. Adam a fost făcut după chipul lui Dumnezeu, însă Adam a păcătuit și acel chip a fost distorsionat. Isus Cristos a venit pe pământ ca să moară pe cruce și să plătească pentru păcatele noastre și să ne restaureze astfel ca acel obiectiv original să poată fi atins. În Romani 8:29 ni se spune că trebuie să devenim asemenea Fiului Său.

Să ne uităm acum la câteva **TRĂSĂTURI ALE MATURITĂȚII SPIRITUALE.**

1. NU ESTE CEVA AUTOMAT.

Cu alte cuvinte, se poate să fii creștin și să nu crești niciodată spiritual. Evrei 5:12-13 spune: „*În adevăr, voi care de mult trebuia să fiți învățători aveți iar trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare. Și oricine nu se hrănește decât cu lapte nu este obișnuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc.*” Maturitatea spirituală nu este ceva automat. Ea cere timp și efort.

2. ESTE UN PROCES.

„*Învățați-vă să fiți maturi*” (Prov. 8:5, GN). În 2 Petru 3:18, Biblia spune: „**[Continuați]** *să creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.*” Aceasta indică un proces. Maturitatea spirituală nu este nefiind ceva instantaneu. Nu există nici o scurtătură care să te ducă la maturitate.

Oamenii încearcă o serie de scurtături. Unii oameni caută o experiență emoțională: „*Dacă aș trece prin această «experiență anume», atunci toate problemele mele și-ar afla rezolvarea și aș fi un creștin matur.*” Alții spun: „*Dacă aș putea respecta un anumit set de reguli, atunci aș fi cum mă vrea Dumnezeu.*”

Însă Biblia nu este de acord. Ea ne spune că maturitatea spirituală este un proces continuu. Trebuie să înveți să fii matur. Există însă câteva deprinderi pe care le poți dobândi, iar ele te vor ajuta în creșterea spirituală.

3. ESTE NEVOIE DE DISCIPLINĂ.

1 Timotei 4:7 (NASB) spune: „*Ia-ți timpul și fă efortul să te păstrezi într-o bună condiție spirituală.*” Este condiția fizică ceva automat? Nu. Nici condiția spirituală. Este nevoie de timp și efort. Pentru a fi într-o bună condiție fizică trebuie să faci exerciții și să-ți faci câteva obiceiuri de bază. Același lucru este valabil în viața creștină. Biblia spune: „**Disciplinează-te** *cu scopul de a fi evlavios*” (NASV). „**Caută** *să fii evlavios*” (Cornilescu). Sunt alte două traduceri ale aceluiași verset (1 Tim. 4:7). Este nevoie de disciplină. Când vorbim despre disciplină, trebuie să vorbim și despre ucenicizare, deoarece acestea două merg împreună. Există șase adevăruri cheie pe care vrem să le înțelegeți ca un rezumat al direcției noastre.

1. Biblia ne învață că **creștinii maturi sunt numiți ucenici**. Acesta este termenul pe care Biblia îl folosește pentru un credincios matur: ucenic.

2. Biblia ne învață că **nu putem fi ucenici fără a fi disciplinați**. De fapt, cele două cuvinte merg împreună: ucenic și disciplină.

3. Biblia ne mai învață că **Dumnezeu ne poate folosi cu atât mai mult, cu cât suntem mai disciplinați**.

4. **Semnul unui ucenic este purtarea crucii**. Luca 14:27, Isus a spus: „*Oricine nu-și poartă crucea și nu vine după Mine nu poate fi ucenicul Meu.*” Dumnezeu vrea să ne purtăm crucea. Urmează să explicăm ce înseamnă aceasta.

5. **Cât de des trebuie să ne purtăm crucea? Biblia spune că zilnic**. Isus a spus: „*Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea [zilnic] și să Mă urmeze.*”

Despre aceasta urmează să discutăm mai pe larg. Ce înseamnă practic să ne purtăm crucea?

6. **Ce implică purtarea crucii? Tot ce este nevoie pentru a-I da lui Cristos locul întâi în viața mea.**

Am afirmat anterior că nimeni nu poate fi un ucenic fără a fi disciplinat. Există **PATRU OBICEIURI** pe care le vom analiza împreună.

Cum pot deveni un ucenic? Cultivând obiceiurile unui ucenic.

În Coloseni 3:9-10 citim: „*V-ați dezbrăcat de sinele cel vechi cu obiceiurile lui și v-ați îmbrăcat cu sinele cel nou, pe care Dumnezeu îl înnoiește permanent după chipul Său pentru a-l aduce la o deplină cunoștință a Sa*” (trad. din engl.).

Observați că Dumnezeu poate să ne facă după chipul Său când alegem să ne dezbrăcăm de obiceiurile vechi și să ne îmbrăcăm cu cele noi. Acesta este modul în care Dumnezeu ne schimbă. Obiectivul numărul unu al lui Dumnezeu este să ne facă asemenea lui Cristos – asta înseamnă maturitate, să devii asemenea lui Cristos. El ne spune aici că noi devenim asemenea lui Cristos prin dezbrăcarea obiceiurilor rele și îmbrăcarea cu cele noi.

Este vorba de patru obiceiuri: Timp în Cuvântul lui Dumnezeu, Rugăciune, Zeciuală, Părtășie. Citiți următoarele versete și încercuiți cuvântul „ucenic”.

1. TIMP ÎN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU. Ioan 8:31-32: „*Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi.*” Biblia spune că ucenicul este în primul rând o persoană care rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu. În această primă sesiune vom vedea cum putem ajunge regulat în Cuvântul lui Dumnezeu.

2. RUGĂCIUNEA. Ioan 15:7-8: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da. Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit și voi veți fi astfel ucenicii Mei.*” În al doilea rând vom analiza obiceiul rugăciunii. Cum mă pot ruga eficient, să mă rog și să primesc răspuns?

3. ZECIUIALA. În Luca 14:33, Isus a spus: „*Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.*” ...zece la sută din tot ce are. Așa spune aici? Nu. Aici spune: „...care nu se leapădă de tot ce are...” Cum ajungem la zeciuială de aici?

Zeciuiala nu este decât un indiciu a ceea ce este adevărat în viața mea. Dacă nu sunt dispus să-I dau lui Dumnezeu primele 10 procente din ceea ce produc, atunci cum pot spune că-I dau lui Dumnezeu totul?

Observați că Biblia spune în Deuteronom 14:23 (LB): „*Scopul zeciuielii este să te învețe să îți dai pe Dumnezeu întotdeauna pe primul loc în viața ta.*” Cu alte cuvinte, Dumnezeu nu are nevoie de banii mei. Dumnezeu spune doar că zeciuiala demonstrează că El este pe primul loc în viața mea. Vom reveni asupra acestui aspect.

Dacă ai ceva și Dumnezeu ți-a spus să renunți la acel lucru și nu ai putut să o faci, atunci nu tu ești cel care posedă acel lucru, ci lucrul respectiv te posedă pe tine. Vrei să știi care este perspectiva propriu-zisă potrivit Bibliei? Când dau zeciuială, eu Îi dau lui Dumnezeu a zecea parte din tot ce produc eu. Nu este ca și când I-aș da lui Dumnezeu 10% din banii mei. Mai degrabă, dacă sunt creștin, Dumnezeu mă lasă să folosesc 90% din banii Lui. Toți banii mei Îi aparțin Lui. Dumnezeu îmi dă voie să păstrez 90%.

4. PĂRTĂȘIA. Ioan 13:34-35: „*Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.*” El spune: „*dacă veți avea dragoste unii pentru alții*” – asta e părtășie – veți dovedi că sunteți ucenicii Mei.

Am ilustrat relația dintre aceste patru obiceiuri pe pagina următoare prin așa-zisa **CRUCE A UCENICULUI**. Observați că Rugăciunea și Cuvântul alcătuiesc latura verticală deoarece ele au de-a face cu relația mea cu Dumnezeu. În timp ce eu vorbesc cu Dumnezeu în rugăciune și El vorbește cu mine prin Cuvântul Său, eu am o relație pe verticală cu Dumnezeu.

Însă apoi mai am o relație cu oamenii și cu banii. Așadar, Zeciuiala și Părtășia implică disciplina în aceste domenii.

Dacă Dumnezeu este Cel dintâi peste timpul meu, peste banii mei și peste relațiile mele, atunci El este Cel dintâi în orice domeniu din viața mea. Dacă El nu este Cel dintâi în ce privește timpul meu, banii mei sau relațiile mele, atunci El nu este cu adevărat Cel dintâi în viața mea.

Să vedem acum care este **DEFINIȚIA „OBICEIULUI”**. Una dintre definițiile obiceiului este „*o tendință continuă, adesea inconștientă de a îndeplini o anumită activitate, dobândită printr-o repetare frecventă*” (Dicționarul Webster). Sau „*o dispoziție consacrată a caracterului*”. Prin urmare, caracterul este pur și simplu modul obișnuit de a

face un lucru. Dicționarul explicativ al limbii române ne dă următoarea definiție: „*deprindere individuală câștigată prin repetarea deasă a aceleiași acțiuni; fel particular de a se purta sau de a face ceva; deprindere consacrată*”.

Dacă vreți să aveți un caracter cristic, nu trebuie decât să cultivați obiceiurile pe care le-a avut Cristos. Caracterul este pur și simplu modul obișnuit de a face ceva. De exemplu, dacă mă caracterizează amabilitatea, este pentru că în mod obișnuit eu sunt amabil. Dacă am caracterul unuia care este disciplinat, este pentru că am cultivat obiceiul de a fi disciplinat.

Dicționarul mai definește obiceiul drept „*o practică obișnuită*” – ceva ce se face în mod repetat.

Realitatea este că toți suntem un mănunchi de obiceiuri. Dacă ar fi să te uiți la viața ta, ai vedea că majoritatea lucrurilor pe care le faci în viață, le faci din obicei. Te trezești dimineața, te speli pe dinți din obicei, te bărbierești (dacă ești bărbat) din obicei. Ba mai mult, sunt aproape sigur că în 90 la sută din cazuri începi bărbieritul cu același obraz. Când te speli, mai mult ca sigur că începi din același loc. Suntem niște ființe ale obiceiului.

Câți sunteți de acord că este mai ușor să-ți faci un obicei bun decât să scapi de unul rău? Da, chiar așa este. Scapi de obiceiuri rele prin înlocuirea lor. Așadar, pe parcursul acestui curs obiectivul nostru este să vă ajutăm să înlocuiți câteva dintre obiceiurile rele cu altele bune care vă vor fi de ajutor pentru a crește în asemănare cu Cristos.

Iată **SCHIȚA CURSULUI**:

În **Sesiunea 1**, în primul rând am parcurs această **introducere despre maturitatea spirituală și obiceiurile spirituale**.

Apoi vom vedea **cum poți „apuca” Biblia**.

După care vom analiza **obiceiul unui timp devoțional zilnic**, un timp zilnic cu Dumnezeu.

În **Sesiunea 2**, vom analiza **obiceiul rugăciunii, acela de a-I vorbi lui Dumnezeu; obiceiul de a da zeciuială, adică de a-I da înapoi lui Dumnezeu ceea ce Îi aparține de fapt; și obiceiul părtășiei, acela de a te bucura de familia lui Dumnezeu**.

Voi încheia prin a arăta **cum se pot forma și cultiva obiceiurile bune**. Vă voi da o formulă în șase sau șapte puncte pe care să o puteți aplica ori de câte ori veți dori să vă formați un obicei în oricare dintre domeniile vieții.

OBIECTIVUL CURSULUI: Să mă angajez la practicarea obiceiurilor necesare creșterii mele spre maturitate spirituală.

Romani 6:19 spune: „*După cum odinioară v-ați făcut mădulările voastre roabe ale necurăției și fărădelegii, așa că săvârșeați fărădelegea, tot așa, acum trebuie să vă faceți mădulările voastre roabe ale neprihănirii, ca să ajungeți la sfințirea voastră!*”

O altă traducere folosește expresia „roabe ale viciului”. Viciile sunt obiceiuri rele. Când cineva se face rob al viciului, înseamnă că are un stil de viață caracterizat prin obiceiuri rele, păcătoase. Dimpotrivă, mai departe citim „faceți-vă mădulările voastre roabe ale neprihănirii...”, ceea ce înseamnă un stil de viață caracterizat de obiceiuri drepte sau bune. Biblia spune să vă faceți mădulările roabe, și aceasta se întâmplă printr-un act voluntar, prin dedicare, consacrare.

Ca să tragi foloase de pe urma unui obicei, trebuie să vrei să îl faci de bună voie. Nimeni nu te poate forța la el, fiindcă trebuie să ai motivația corectă. Cu alte cuvinte, dacă ții un regim, este pentru că *vrei* să îl ții, nu pentru că altcineva ți-l impune.

CUM POȚI „APUCA” BIBLIA. În 2 Timotei 3:16-17 citim: *„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.”*

Acesta este scopul Bibliei. Ne învață ce este adevărat. Ne ajută să ne dăm seama ce este greșit în viața noastră. Ne îndreaptă când rătăcim de pe cale. Și este modalitatea lui Dumnezeu de a ne pregăti bine în orice privință, întru totul echipați pentru a face binele față de oricine.

Câți aveți dorința să fiți bine pregătiți și întru totul echipați pentru orice lucrare bună? Răspunsul este în Biblie.

Ce vreau eu să te învâț este cum să te hrănești. Există un vechi proverb care spune: *„Dacă îi dai omului un pește, i-ai asigurat o masă, dacă însă îl vei învăța să pescuiască, i-ai asigurat masa pe tot restul vieții.”* Vreau să te învâț cum să pescuiești. Vreau să te învâț câteva modalități fundamentale de a pătrunde în Cuvântul lui Dumnezeu.

Pentru început, trasează-ți conturul mâinii pe pagina cu titlul **ȘASE MODURI DE A-ȚI „APUCA” BIBLIA**. Numește degetele:

- Pe degetul mic scrie ASCULTĂ. Este una dintre căile prin care putem aduce Cuvântul lui Dumnezeu în viața noastră.
- Pe următorul deget scrie CITEȘTE. Este a doua cale.
- Pe degetul mijlociu scrie STUDIAZĂ.
- Pe arătător scrie MEMOREAZĂ.
- Pe degetul mare scrie MEDIATEAZĂ
- În mijlocul palmei scrie APLICĂ.

Acestea sunt cele șase căi prin care poți „apuca” Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu.

Pentru a apuca Biblia trebuie mai mult decât numai să asculți Cuvântul lui Dumnezeu. Singura cale pe care majoritatea creștinilor o folosesc pentru ca Biblia să ajungă în viața lor este prin auzire. Ei nu o citesc, nici nu o studiază. Vin numai la biserică și o ascultă. Apucați-vă Biblia cu degetul mic. Nu aveți cum să o apucați cu un singur deget!

Biblia spune că Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu, sabia Duhului. Cum poți să te lupți cu toată puterea cu Diavolul dacă îți folosești numai degetul mic? Dacă hotărăști nu numai să ascuți Cuvântul lui Dumnezeu, ci să îl și citești zilnic, ai acum două degete cu care să apuci Biblia. Diavolul tot ți-o poate lua din mână, dar deja nu îi mai este atât de ușor.

Pe al treilea deget scrie *Studiază*. Dacă studiezi Cuvântul, priza ta asupra Bibliei este deja mai bună. Tot îți mai poate fi luată, dar mai greu.

Patru degete – Ascultă, Citește, Studiază, *Memorează*. Devine și mai greu să-ți fie luat Cuvântul. Cât uiți când memorezi? Nimic.

Dacă adaugi *Meditează* și *Aplică*, ai apucat Biblia cu toată mâna. Abia acum ai apucat-o cu adevărat. Înțelegeți cum se pune problema? Dacă nu faci altceva decât să ascuți Cuvântul lui Dumnezeu, nu prea rămâi cu mult din el. Însă cu cât te folosești de mai multe „degete”, cu atât apuci mai bine Cuvântul lui Dumnezeu.

Să luăm acum pe rând aceste șase căi.

În primul rând, vom discuta despre **CUM POȚI AUZI CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU**.

Romani 10:17 spune: „*Credința vine în urma auzirii*” *Cuvântului lui Dumnezeu*. Câți nu ați vrea să aveți mai multă credință? Căutați să auziți Cuvântul lui Dumnezeu. Este cea mai ușoară cale de a pătrunde în Cuvântul lui Dumnezeu. Este cea mai obișnuită cale. Este însă și calea prin care putem pierde cea mai mare parte din conținut.

Iată câteva mijloace prin care Cuvântul lui Dumnezeu poate fi auzit: Biblia pe casetă, serviciile religioase, studiile biblice, predici înregistrate, sau poți porni radioul și să îi ascuți pe cei care dau învățătură din Scriptură.

Nimic rău în toate acestea, dimpotrivă. Însă **problema** este că în următoarele 72 de ore după ce am auzit ceva, noi **avem tendința să uităm 95% din ceea ce am auzit**. Dacă vrei date statistice care să îl deprime pe pastorul tău, le ai! Dacă nu iei notițe, până miercuri vei uita 95% din ceea ce ai auzit duminică dimineața. Iată motivul pentru care oamenii pot merge săptămână de săptămână, an de an la biserică, și totuși să nu crească cu adevărat. Ei nu-și mai amintesc cu adevărat ce au auzit. Și cum să aplici ceva ce nici măcar nu-ți mai amintești?

Sugestie. **CINCI MODALITĂȚI DE A-ȚI ÎMBUNĂTĂȚI AUZUL**

1. Fii gata și dornic să Îl auzi pe Dumnezeu.

În Luca 8:8, Isus a spus: „*Cine are urechi de auzit să audă!*” Iacov 1:19 spune: „*Orice om să fie grabnic la ascultare.*”

Așadar, când vii la biserică duminică dimineața sau când mergi la un studiu biblic, ar trebui să-ți pregătești inima: „Doamne, vreau să fiu pregătit să Te aud.”

2. Ia atitudine față de tot ce te împiedică să Îl auzi pe Dumnezeu.

În parabola semănătorului, Luca 8:4-15, Isus a spus: „*Luați seama dar la felul cum ascultați.*” În cadrul parabolei, El ne arată cum este când cineva are

- **o minte închisă (Nu există vreo teamă, vreo amărăciune sau vreun sentiment de mândrie ce mă împiedică să-L aud pe Dumnezeu?) sau**
- **o minte superficială** – sămânța ce cade pe stâncă, care răsare destul de repede, dar se uscă, neavând umezeală (**Vreau eu într-adevăr să-L aud pe Dumnezeu vorbindu-mi?) sau**
- **o minte preocupată (Nu cumva sunt prea ocupat și preocupat de alte lucruri pentru a mă mai concentra asupra ceea ce spune Dumnezeu?).**

Trebuie să iei atitudine față de aceste situații pentru a auzi cu adevărat.

3. Mărturisește orice păcat din viața ta.

În Iacov 1:21 citim: „*Lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul.*” Dacă am un pahar plin cu apă și vreau să torn Pepsi în el, primul lucru pe care trebuie să-l fac este să golesc apa din pahar. Nu poți turna ceva într-un recipient care nu este gol. Scapă de toată mizeria din viața ta, astfel încât Dumnezeu să-ți poată umple viața cu Cuvântul Său.

„...și primiți cu blândețe Cuvântul.” Când merg să ascult predica unui pastor sau învățătura pe care o dă un învățător din Biblie și nu rămân cu nimic din cele auzite, prima mea reacție nu este „Ce-i greșit la ei?”, ci „Ce-i greșit la mine?” Chiar dacă cel pe care îl ascult este plictisitor, dacă citează cel puțin un verset biblic, ar trebui ca cel puțin să mă gândesc la acel verset și să mă întreb: „Ce înseamnă el pentru viața mea?” Prin urmare, dacă nu rămân cu nimic din ceea ce aud, trebuie să mă întreb: „Ce se întâmplă cu mine?”

4. Ia notițe când ascuți Cuvântul lui Dumnezeu.

Evrei 2:1 spune: „*De aceea, cu atât mai mult trebuie să ne ținem de lucrurile pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele.*”

Te îndemn să îți faci un caiet de notițe spirituale. Este un instrument care te va ajuta să te organizezi și să reții binecuvântările lui Dumnezeu. Trebuie să ai un asemenea caiet. Este un aspect fundamental al disciplinării, care te va ajuta să auzi Cuvântul lui Dumnezeu.

5. Acționează pe baza celor auzite.

Iacov 1:22 spune: „**Fiți împlinatori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.**” În Iacov 1:25 citim: „**Dar cine [...] va stăruii în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinator cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.**”

Biblia spune că pentru a fi binecuvântat cu adevărat când asculți un studiu biblic sau o predică trebuie să pui în practică cele auzite. Am întâlnit mulți oameni care mi-au spus duminică dimineața: „Ce mesaj minunat! Mi-a schimbat viața!” Ca apoi să nu îi mai văd niciodată. Au fost mișcați de mesaj, fără a fi însă transformați. Biblia spune că mesajul trebuie pus în practică. Vom discuta despre felul în care putem aplica cele auzite din Cuvântul lui Dumnezeu.

Așadar, întâi am învățat cum să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Acum vom analiza a doua cale –

II. CUM SĂ CITEȘTI CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU.

Prin citirea Cuvântului, vom putea apuca Biblia ceva mai bine. La început era implicat numai degetul mic. Acum i se alătură și inelarul.

Cum să citim Cuvântul lui Dumnezeu? În Apocalipsa 1:3, Biblia spune: „**Ferice de cine citește și de cei care ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc** [îndeplinesc, respectă] **lucrurile scrise în ea.**”

Cât de des să citesc Cuvântul lui Dumnezeu? Biblia spune că trebuie **să îl citim zilnic.**

În Deuteronom 17:19 citim: „**Va trebui să o aibă cu el și s-o citească în toate zilele vieții lui ca să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul lui, să păzească și să împlinească toate cuvintele din legea aceasta și toate poruncile acestea.**” Dumnezeu vrea să citesc Cuvântul zilnic.

SUGESTII pentru citirea Cuvântului lui Dumnezeu.

1. În primul rând, trebuie să citești sistematic.

Unii ați auzit despre cel care a zis: „Doamne, vreau să știu care este voia Ta pentru viața mea.” A deschis Biblia și a pus degetul pe un verset: „*Juda s-a dus și s-a spânzurat.*” Omul s-a gândit: „Nu se poate, e o greșeală.” Așa că a închis Biblia, a redeschis-o, a pus degetul pe un verset și l-a citit: „*Du-te și fă la fel.*” Omul a rostit: „Doamne, nu poate fi adevărat. Două din trei...” Deschide Biblia o a treia oară, pune degetul și citește: „*Și ce ai de făcut, fă repede.*”

Acesta este rezultatul pe care îl vei obține dacă doar deschizi Biblia la întâmplare.

Trebuie să alegi o carte din Biblie și să o citești. O carte odată. Când citești o scrisoare, nu citești sfârșitul, începutul, și apoi mijlocul. Începi cu începutul și citești scrisoarea întregă. Multe dintre cărțile Noului Testament sunt scrisori. Ele trebuie citite de la început la sfârșit.

Citește sistematic. Și trebuie să citești întreaga Biblie, nu numai părțile preferate. Unii citiți numai Psalmii, Proverbele și Evangheliile. Va fi un moment destul de penibil când veți ajunge în ceruri și Vă veți întâlni cu Habacuc și vă va întreba: „Cum ți-a plăcut cartea mea?”

Și nici măcar nu veți ști dacă a fost sau nu cuprinsă în Biblie. Trebuie să citiți întreaga Biblie – profeții mici și toate celelalte cărți.

2. Ți-aș sugera să citești cu voce tare.

Dacă mintea ta are tendința să rătăcească într-o parte și alta în timp ce citești, citește cu voce tare. Mintea ta nu poate rătăci când citești cu voce tare.

3. Subliniază sau colorează versetele cheie.

Poți sublinia toate promisiunile cu albastru, toate versetele despre Isus cu roșu și toate versetele despre Duhul Sfânt cu verde. Îți poți alcătui un cod propriu al culorilor. Eu am folosit un cod personal al culorilor la citirea mai multor Biblii diferite.

4. Alege un plan de citire a Bibliei.

În Ghidul de studiu ai un plan de citire a Noului Testament în 30 de zile.

Printr-o citire sistematică, Biblia poate fi parcursă într-un an de zile. **Dacă citești aproximativ 15 minute zilnic, poți citi întreaga Biblie o dată pe an.**

Al treilea punct este **III. CUM SĂ STUDIEZI CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU.**

Fapte 17:11 spune: „*Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi.*” Aceasta ni se spune despre cei din Biserica din Berea și ei sunt lăudați că nu doar au acceptat ceea ce li s-a prezentat drept adevăr. În fiecare zi ei cercetau Scripturile ca să se asigure că cele auzite coincid cu ceea ce spune Biblia. Ei sunt lăudați, iar noi trebuie să procedăm asemenea lor. Nu doar să accepți ceea ce te învață cineva din Cuvânt, ci să cunoști cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu și să verifici dacă cele auzite se regăsesc în Cuvânt.

2 Timotei 2:15 ne spune că trebuie să fim **lucrători destoinici. Trebuie să știm ce spune Cuvântul lui Dumnezeu și care este înțelesul a ceea ce citim în Biblie.** Cum poți ști ce spune și ce înseamnă Cuvântul Lui? Numai studiindu-l.

Iată două sugestii cum poți învăța să studiezi Biblia.

Diferența dintre *a citi* și *a studia* Biblia constă în folosirea creionului. Dacă nu îți notezi lucrurile pe care le-ai auzit sau pe care le-ai citit, le vei uita foarte repede. **Diferența fundamentală dintre simpla citire a Bibliei și studierea ei este luarea notitelor pe măsură ce descoperi anumite adevăruri în timpul studiului.**

Secretul unei studieri eficiente a Bibliei este să știi pune întrebările corecte. Repet, este vorba despre o deprindere ce poate fi dobândită. Poate ai în față un pasaj biblic și nu știi de unde să începi. Iată câteva întrebări reportericești fundamentale pe care le poți aplica la orice pasaj biblic, obținând astfel câteva informații despre el. *Cine? Ce? Când? Unde? De ce? Cum?* De exemplu, oprindu-te la un pasaj din Biblie, te poți întreba: „*Cine* este ucenicul

din acest pasaj? *Ce* rezultă din a fi ucenic? *De ce* să încerc să devin și eu un ucenic? *Cum* pot deveni un ucenic?” Ia un pasaj din Biblie, pune-ți aceste întrebări și notează-ți răspunsurile. Este un mod foarte simplu de a începe studierea Cuvântului, dar este un început.

În al patrulea rând, **IV. CUM SĂ MEMOREZI CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU.**

În Proverbe 7:2-3 citim: „*Ține sfaturile mele și vei trăi; păzește învățăturile mele ca lumina ochilor. Leagă-le la degete, scrie-le pe tăblița inimii tale.*” Nimic nu îți va influența mai mult viața spirituală decât memorarea Scripturii. Unul dintre cele mai puternice obiceiuri pe care le poți cultiva este memorarea Scripturii. Înmagazinând versetele în mintea ta, ele îți pot fi reamintite când ai mai mare nevoie de ele. Dacă nu aș fi memorat Scriptura, nu aș fi prins ocazia de a rezolva o problemă, de a da un răspuns etc.

AVANTAJELE MEMORĂRII SCRIPTURII

1. Mă ajută să rezist ispitei.

Un exemplu în acest sens este ispitirea lui Isus în pustie. El a citat Scriptura ori de câte ori a fost ispitit de Diavol. Admițând că El este Autorul Scripturii, a avut un mic avantaj față de noi. Dar tot a trebuit să memoreze Scriptura.

Psalmul 119:11 spune: „*Strâng Cuvântul Tău în inima mea ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.*”

2. Mă ajută să iau decizii înțelepte.

În Psalmul 119:105 citim: „*Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.*” De multe ori m-am rugat: „Doamne, ce trebuie să fac acum?” și îmi venea în minte un verset. Dacă nu l-aș fi memorat anterior, Duhul Sfânt nu mi l-ar fi putut aminti.

3. Mă întărește când sunt stresat.

Psalmul 119:49, 50: „*Adu-ți aminte de făgăduința dată robului Tău, în care m-ai făcut să-mi pun nădejdea! Aceasta este mângâierea mea în necazul meu: că făgăduința Ta îmi dă iarăși viață.*” Dacă ai memorat un verset și ai nevoie de un răspuns, Dumnezeu îți poate reaminti acel verset.

4. Mă mângâie când sunt întristat.

În Ieremia 15:16 citim: „*Cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele.*” Observați ce ni se spune în Proverbe 22:18 – „*Căci este bine să le păstrezi în lăuntrul tău și să-ți fie toate deodată pe buze.*”

Biblia de pe raft nu aduce nici un folos. Ea deține toate răspunsurile necesare vieții, dar dacă tu nu o ai în viața ta, ea nu are cum să te influențeze. Așadar, cu cât vei putea depozita mai mult din Biblie în mintea ta, prin memorare, cu atât vei fi mai puternic ca bun creștin în familia lui Dumnezeu.

5. Mă ajută să depun mărturie în fața necredincioșilor.

1 Petru 3:15 ne îndeamnă: „Fiți întotdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi.” Când vine cineva și te întreabă „Ce spune Biblia despre...” sau „De unde știi asta?”, dacă ai memorat versetele de care ai nevoie, răspunsul tău va fi mai eficient.

CÂND SĂ MEMOREZI SCRIPTURA?

- Poți memora *în timpul tău devoțional*.
- O altă perioadă prielnică memorării este *când faci mișcare*. Mie îmi place să mă plimb și să alerg într-un parc. De multe ori iau cu mine cartonașe cu versete biblice. Când mă plimb, mă ocup de ele – le memorez, mă gândesc la ele, mi le spun în gând.
- *În momente scurte de așteptare*. Cunosc pe cineva care are cartonașe cu versete biblice în mașină. Ori de câte ori se oprește la semafor, le scoate la iveală. A memorat astfel peste 500 de versete, fără a-și lua alt timp în acest sens.
- *La culcare*. Este un lucru bun să te gândești la lucruri spirituale când te culci. **Psalmul 63:6**. Când te trezești dimineața, adesea acelea îți vor fi primele gânduri.

Te poți folosi de orice te ajută să memorezi Scriptura.

Sugestii pentru MEMORAREA SCRIPTURII

1. Alege un verset care-ți vorbește. În Ghidul de studiu am dat o listă cu versete pe care te îndemn să le memorezi.

2. Spune referința biblică înainte și după verset. Cel mai greu este să-ți amintești referința, locul unde poți găsi versetul în Biblie. Tocmai de aceea, repet-o atât la începutul, cât și la sfârșitul versetului.

3. Citește versetul de mai multe ori cu voce tare. Înregistrează-l! Reține-l! Memorezi dacă rostești cu voce tare. Nu memorezi prin citire! Memorăm prin rostirea cu voce tare pentru că urechea noastră joacă un rol major în procesul memorării.

4. Împarte versetul în propoziții (fraze).

5. Accentuează cuvintele cheie când rostești versetul.

6. Scrie versetul și șterge pe rând cuvintele. Repetă de atâtea ori, până ajungi să ștergi rând pe rând toate cuvintele. La sfârșit versetul va fi memorat.

7. Scrie versetul pe un cartonaș.

8. Ia cu tine câteva cartonașe, să poți repeta versetele dacă ai ocazia. Pe mine mă ajută să scriu versetele pe cartonașe, pe care apoi le păstrez într-o cutiuță specială.

9. Afișează versetele în locuri vizibile, unde le poți vedea mereu.

10. Întotdeauna memorează exact versetul, fără greșeli. Memorează-l exact așa cum este scris.

11. Unii reușesc să pună versetul pe note. Scrie un cântec.

12. Memorează împreună cu un prieten, ca să vă puteți verifica reciproc.

Sugestia mea este să începi cu memorarea a două versete pe săptămână. Nu te-aș îndemna să memorezi un verset pe zi. Există un număr de versete pe care le știi deja pe jumătate. La altele trebuie să memorezi numai referința. Ai deja un bagaj de versete pe care le știi. Începe cu memorarea a două pe săptămână, astfel încât să le poți repeta pe cele de săptămâna trecută, plus să înveți alte două. Dacă începi cu prea multe deodată, vei avea foarte multe de repetat.

Există **trei secrete pentru a memora Scriptura:** Primul secret este **repetarea**. Repetă mereu versetele învățate. Al doilea secret este **repetarea**. Al treilea secret este **repetarea**.

Cât de important a fost Cuvântul pentru David? În Psalmul 119:72 citim: „*Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale decât o mie de lucruri de aur și de argint.*” Iată cât de important ar trebui să fie Cuvântul lui Dumnezeu pentru noi! **Ne amintim întotdeauna lucrurile importante pentru noi.**

În al cincilea rând, **V. CUM SĂ MEDITEZI LA CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU.**

„*Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte **cugetă** la Legea Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe duce la bun sfârșit!*” (Psalmul 1:2-3)

A medita înseamnă a te concentra și a te gândi la un verset din Biblie pentru a descoperi cum poți aplica adevărul din el la viața ta. Trebuie să ne concentrăm gândirea asupra Cuvântului, să petrecem timp în Cuvânt, să încercăm să ne hrănim la maxim și să storcem orice picătură de înviore pentru sufletele noastre din Cuvântul lui Dumnezeu.

Câți dintre voi sunt buni la îngrijorare? Dacă știi să te îngrijezi, știi să meditezi. Îngrijorarea nu este decât meditație negativă. Când te îngrijezi de ceva, ce faci de fapt? Te gândești la acel lucru. Stai în pat și te tot gândești, și te îngrijezi și întorci lucrul pe toate fețele, și analizezi fiecare aspect. Asta nu este decât meditație negativă.

Dacă însă gândești pozitiv, dacă te gândești la Cuvântul lui Dumnezeu și la lucrurile bune, aceasta este meditația la care ne îndeamnă Scriptura.

Trei motive **DE CE SĂ MEDITEZI ASUPRA SCRIPTURII:**

1. Este cheia spre a deveni asemenea lui Cristos.

Proverbe 4:23 (GN) spune: „*Gândurile tale îți modelează viața.*” Acesta este adevărul, cel mai evident ne marchează și ne transformă lucrurile la care ne gândim cel mai mult. Dacă ne gândim la felul în care dezastrul se poate năpusti asupra familiei noastre, dacă ne gândim la felul în care am dat din nou greș când am încercat să facem un lucru sau altul, sau ce se va întâmpla dacă..., vom deveni ce nu am vrea să fim sau se vor întâmpla exact lucrurile de care ne temem. Gândurile te marchează și te transformă.

Dacă vrei, așadar, să devii asemenea lui Cristos, trebuie să petreci timp gândindu-te la El.

În Romani 12:2 suntem îndemnați: „*Să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre.*” Meditația face parte din acest proces de reînnoire. Când meditezi asupra Scripturii, când meditezi la Domnul, aceasta este în parte calea pe care Dumnezeu îți poate reînnoi mintea și îți poate înlocui gândurile rele cu gânduri bune.

2 Corinteni 3:18 spune: „*Toți privim [...] slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui.*” În timp ce medităm la Domnul și la Cuvântul Lui, noi devenim tot mai mult asemenea Lui. Dacă vrei să devii asemenea lui Cristos, trebuie să meditezi la El și la Cuvântul Lui.

2. Este cheia rugăciunilor ascultate.

În Ioan 15:7 citim: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.*” Care a fost condiția? *Dacă rămâneți în Mine, dacă trăiți după cuvintele Mele și cuvintele Mele trăiesc în voi, atunci puteți cere orice vreți și vi se va da.* Cu cât Îl vei cunoaște mai mult pe Cristos, cu atât gândurile Lui vor deveni gândurile tale. Prin urmare, vei avea încredere când te vei ruga, știind că rugăciunea ta este în acord cu voia lui Dumnezeu. Vei avea încredere că gândirea ta este în acord cu a Lui și astfel nu vei cere nimic care să fie totalmente în afara voii Lui. Și atunci vei putea fi sigur că rugăciunea ta va deveni realitate.

3. Este cheia unei vieți pline de succes.

Iosua 1:8 spune: „*Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.*” Este singura promisiune din Biblie în care apare termenul *succes* [izbândă, la Cornilescu]. Dacă vei îndeplini condiția, vei avea izbândă, vei avea succes. Succesul este condiționat de meditație.

Dacă te vei gândi la Domnul Isus Cristos, la căile Lui și la a deveni asemenea Lui, atunci vei avea izbândă și vei trăi o viață plină de succes. Îi vei iubi pe oameni în loc să ai reacții negative față de ei. Vei fi cinstit în afacerile tale, iar Dumnezeu le dă prosperitate celor care sunt cinstiți și integri. Așadar, nu este vorba de o baghetă magică, ci este un mod de a ne alinia gândirea voii lui Dumnezeu, astfel încât El să aducă izbândă în viața noastră.

ȘASE MODURI DE A MEDITA LA UN VERSET

1. Imaginează-ți-l! Vizualizează scena în minte. Metoda este bună pentru pasajele narative din Scriptură, în care se istorisește ceva. Un exemplu în acest sens este femeia samariteancă la fântână. Oare cum era pe vremea aceea pentru o femeie care a fost măritată de cinci ori, iar acum trăia cu un bărbat care nu îi era soț? Cum crezi că s-a simțit în fața unui străin care i-a povestit despre viața ei ca și când ar cunoscut-o de când lumea? Oare ce sentimente a trezit străinul în ea?

Imaginează-ți scena. Scrie ideile ce-ți trec prin minte.

2. Rostește-l! Rostește versetul cu voce tare, accentuând de fiecare dată alt cuvânt. „Pot totul în Cristos care mă întărește.” Pot totul în Cristos... Adică eu! Nu numai Billy Graham sau altcineva despre care eu cred că este un om extraordinar, ci Dumnezeu îmi spune că eu pot totul. Apoi faptul că eu pot totul în Cristos... Îmi dă speranță, mă încurajează că nu este vorba despre un simplu basm. Dumnezeu îmi spune că eu pot să fac cutare lucru. Eu pot totul în Cristos... Nu numai lucrurile ușoare, ci și lucrurile dificile din viața mea.

Ia un verset și accentuează diferite cuvinte în timp ce îl parcurgi. De fiecare dată vei descoperi ceva nou în el.

3. Parafrazează-l! Rescrie versetul cu propriile tale cuvinte. Dacă îți vine greu să înțelegi un verset, încearcă să îl spui cu propriile tale cuvinte și îi vei prinde mai bine sensul. Mie îmi vine greu să parafrazez. Câteva din celelalte metode mi se par ceva mai ușoare. Alți oameni sunt într-adevăr talentați în a exprima Cuvântul lui Dumnezeu cu propriile lor cuvinte. Este o disciplină bună și te ajută să meditezi.

4. Personalizează-l! Înlocuiește pronumele sau numele personale din verset cu numele tău. Leagă-ți numele de o promisiune. Te va ajuta mai ales dacă te simți descurajat și-ți trece prin gând că versetul nu se referă în nici un caz la tine. Dacă îți pui numele într-un verset, vei recâștiga siguranța că „aceste cuvinte, Cuvântul lui Dumnezeu mi se adresează mie personal. El le-a gândit, le-a rostit pentru mine. Este o promisiune pe care Dumnezeu mi-o face mie!”

5. Transformă-l într-o rugăciune! Roagă-te lui Dumnezeu cu versetul respectiv. Poate citești Psalmii și îl auzi pe David spunând: „Cât timp, Doamne, Îți vei întoarce fața de la mine?” Și poate treci printr-o situație dificilă și te simți ca David. Ia cuvintele lui David și roagă-te cu ele. Nu este ceva nespirtual să procedezi astfel. Ia rugăciunile din Biblie și roagă-te cu ele, vino cu ele înaintea lui Dumnezeu.

6. Verifică-I! Domnul îți va vorbi în timp ce îți vei pune următoarele întrebări:

Este **VREUN PĂCAT DE MĂRTURISIT?** În timp ce mă gândesc la acest pasaj din Scriptură, descopăr vreun păcat despre care se vorbește aici și pe care trebuie să îl mărturisesc și eu în ce privește viața mea? Aproape de fiecare dată Dumnezeu este atât de bun, încât să ne arate păcate ce trebuie mărturisite. Niciodată nu mă pot desprinde de Cuvânt fără să găsesc cel puțin ceva în viața mea ce trebuie să-I mărturisesc Domnului.

Este **VREO PROMISIUNE DE REVENDICAT?**

Este **VREO ATITUDINE DE SCHIMBAT?** Dumnezeu îți va arăta atitudini și păcate ce reclamă schimbare în viața ta. Toți vrem ca Dumnezeu să ne facă mai smeriți.

Este **VREO PORUNCĂ DE ÎNDEPLINIT?** Dumnezeu nu ne oferă mai multe opțiuni în Cuvântul Său. El nu spune: „N-ați vrea să vă iubiți unii pe alții dacă aveți o zi bună și dacă toate lucrurile sunt în ordine?” Dumnezeu spune doar: „Iubiți-vă din toată inima unii pe alții. Ați fost curățiți de păcat, acum iubiți-vă unii pe alții.” Multe din cuvintele pe care ni le adresează Dumnezeu sunt porunci pe care trebuie să le îndeplinim indiferent dacă este sau nu în asentimentul nostru.

Apoi, este **VREUN EXEMPLU DE URMAT?** Există vreun exemplu în acest pasaj pe care să-l urmărim? Gândește-te la Pavel în închisoare, cu mâinile și picioarele în butuci, timp de ani de zile. Dar care i-a fost atitudinea? S-a plâns vreodată? El a fost plin de bucurie. Iată un exemplu pe care trebuie să-l urmez. În situațiile dificile din viața mea, în loc să reacționez negativ și să mă plâng de toate lucrurile, eu trebuie să reacționez ca Pavel și să mă bucur.

Este **VREO RUGĂCIUNE DE ROSTIT?** Este un alt mod de a medita. Găsește o rugăciune în pasaj și vino cu ea înaintea lui Dumnezeu.

Este **VREO GREȘALĂ DE EVITAT?** Vă amintiți de Anania și Safira în Faptele Apostolilor? L-au mințit pe Dumnezeu, motiv pentru care Dumnezeu i-a omorât pe loc. Ceea ce mă atenționează că este o greșală pe care trebuie să o evit! Nu vreau să Îl mint pe Dumnezeu. Minciuna are consecințe grave.

Când ajungi la un astfel de pasaj, notează-ți observația. Este vorba de o greșală ce trebuie evitată. Nu vreau să mă asemăn cu o astfel de persoană. Nu vreau să procedez ca ea.

Este **VREUN ADEVĂR DE CREZUT?** La fel ca în cazul poruncilor de respectat, există unele adevăruri mai dificile în Scriptură. Avem obligația și ne revine responsabilitatea să le credem indiferent dacă le înțelegem sau nu. Dacă dai peste un astfel de pasaj în Biblie și te gândești că nu are nici un sens, mai degrabă decât să te cerți cu Dumnezeu, mai degrabă decât să-I spui: „Până nu voi înțelege, nu voi asculta de aceste cuvinte”, spune simplu: „Doamne, acesta este un adevăr rostit de Tine. Îl voi crede și am încrederea că în zilele sau anii ce vor urma, Tu mă vei face să înțeleg ce ai vrut să spui prin aceste cuvinte.”

Caută întotdeauna **CEVA PENTRU CARE SĂ-I MULȚUMEȘTI LUI DUMNEZEU**. Există întotdeauna ceva în Scriptură pentru care Îl poți lăuda pe Domnul. Fie legat de El, de caracterul Său, fie ceva ce El a făcut pentru tine sau pentru altcineva. Cultivă acea inimă plină de mulțumire în timp ce citești Scriptura și meditezi la cuvintele ei.

În fine, VI. CUM SĂ APLICI CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU.

Am discutat despre *Ascultă, Citește, Studiază, Memorează, Meditează*, iar în palmă scrie *Aplică*. Trebuie să aplici Cuvântul. Primii cinci pași (*Ascultă, Citește, Studiază, Memorează, Meditează*) te ajută să aduci Cuvântul în viața ta, în timp ce *Aplică* este pasul final, ceea ce trebuie să faci după ce ai adus Cuvântul în viața ta.

Observați că în Iacov 1:22 suntem îndemnați: „*Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.*” Matei 5:19 spune: „*Oricine le va păzi [aceste porunci] și îi va învăța și pe alții să le păzească va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.*” Pentru majoritatea oamenilor, aceasta este partea cea mai grea – Cum să aplic Scriptura?

Trebuie să treci de la „Ce a însemnat atunci?” la „Ce înseamnă astăzi?” Cheia pentru a înțelege „Ce a însemnat atunci?” și „Ce înseamnă acum?”, în viața mea, este găsirea principiului etern. Nici o istorisire din Biblie nu a fost consemnată din întâmplare; până și istorisirile aparent ne semnificative se află în Biblie pentru a ne învăța un principiu. Așadar, caută dincolo de istorisire și descoperă principiul universal și apoi aplică acel principiu în prezent.

Iată trei întrebări pe care trebuie să ni le punem:

- 1. Ce a însemnat pentru ascultătorii inițiali?**
- 2. Care este principiul fundamental etern?**
- 3. Unde sau cum aș putea pune în practică astăzi acest principiu?**

Exemplu:

În Fapte 15 este un verset care spune: „Să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de dobitoace sugrumate...” Când ai mâncat ultima dată carne jertfită idolilor sau de dobitoace sugrumate? Eu nu țin minte să fi mâncat vreodată carne jertfită idolilor. Trebuie să descoperi *Ce înseamnă asta pentru viața mea?* Trebuie să cauți principiul ce stă la baza acestei afirmații.

Mai întâi, cauți să afli *Ce a însemnat atunci?* Ia un Dicționar biblic și citește despre carnea oferită idolilor. Vei vedea că în acele vremuri, oamenii luau carne și o jertfeau idolilor. Firește că piatra nu poate mânca nici o îmbucătură de carne! Așa că după ce rămânea timp de 2-3 zile înaintea idolilor, carnea era recuperată și era vândută oamenilor, pentru a se obține un profit de pe urma ei. Preoții acelor religii păgâne luau carnea oferită idolilor și o repuneau pe piață spre vânzare.

Pentru un evreu era o încălcare a religiei sale să mănânce acea carne. Ei spuneau că atunci când mănânci carne ce a fost jertfită idolilor, tu de fapt te faci părtaș acelei religii. Pavel a spus: „Știți, de asemenea, că acea carne nu este diferită de cea pe care o mâncați. Idolii nu sunt reali, prin urmare carnea aceea nu are nimic, dar pentru că îi ofensează pe oameni (pe aceia dintre evrei care au devenit creștini), ar trebui să nu o mâncați.”

În Fapte 15, dacă vei studia contextul, vei vedea că la Ierusalim a avut loc o mare adunare a Bisericii. Primii creștini au fost toți iudei. Cu timpul, ei au aflat că toți acei oameni, care nu aparțineau poporului Israel și pe care Pavel i-a condus la Domnul, au devenit creștini – în Antiohia și în celelalte regiuni ce aparțineau națiunilor. Ei trebuia să decidă la Conciliul de la Ierusalim dacă pentru a deveni creștin cineva trebuia mai întâi să devină iudeu. Trebuie să respecti mai întâi toate legile iudaice? Trebuie ca toți să accepte mai întâi iudaismul pentru a deveni apoi creștini?

Răspunsul final este NU. Nu te bucuri că nu trebuie să respecti mai întâi toate acele legi iudaice pentru a deveni creștin? Dar, au spus ei, să le trimitem următorul îndemn: nu trăiți în adulter, nu mâncați carne jertfită idolilor. Prima parte este clară – nu trăiți în adulter.

A doua, însă, nu este la fel de clară. Ideea lor era că dacă erai văzut de frații tăi creștini dintre evrei că mănânci carne jertfită idolilor, ei vor fi ofensați de atitudinea ta. Pavel spune: „Noi știm că nu este nimic rău în sine, dar ei vor fi ofensați. *Prin urmare, principiul este să nu faci nimic ce l-ar ofensa pe fratele tău. Acesta este principiul etern.*

De fapt, Pavel îl aplică din nou în Romani 14. „Așadar, să urmărim lucrurile care duc la pacea și zidirea noastră.” Versetul 21: „Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire. Încredințarea pe care o ai, păstreaz-o pentru tine înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se osândește singur în ce găsește bine.” El spune că există unele lucruri care nu sunt rele în sine, care nu sunt păcat, dar dacă te afli în prezența unor oameni care se simt ofensați de ele, nu le fă.

Acum trebuie să treci la aplicație.

Iată o aplicație practică. El spune că este mai bine să nu mănânci carne și să nu bei vin. De ce să nu bem? Pentru că principiul spune că este mai bine să nu mâncăm carne sau să nu bem vin dacă aceasta îl ofensează pe fratele nostru. Noi nu punem vin în pahărelul de la Cina Domnului. **Unii oameni sunt alcoolici. Vinul ar putea fi pentru ei o piatră de poticnire.** Nu fă nimic de care oamenii s-ar putea împiedica.

După ce ai descoperit principiul, descrie într-o propoziție un plan sau o acțiune prin care să aplici adevărul descoperit. Am o aplicație. Ce fac cu ea?

Majoritatea aplicațiilor se vor concentra asupra una din trei relații. Când încerci să aplici Biblia la viața ta, gândește-te la relații: relația mea cu Dumnezeu, relația mea cu mine însumi, relația mea cu oamenii.

Un bun proiect aplicativ are patru caracteristici:

- este personal;
- este practic;
- este posibil;
- este verificabil. Poți dovedi că l-ai realizat.

De exemplu: citești Biblia și ajungi la Eclesiastul 6:7 – „*Toată truda omului este pentru gura lui și totuși poftele nu i se împlinesc niciodată.*” Brusc îți dai seama de principiul etern – că este nevoie să-ți controlezi poftele, apetitul. Aplicația practică ar putea fi: „Trebuie să slăbesc câteva kilograme.”

Personal – Eu trebuie. Când scrii aplicația în timpul tău de devoțional sau în timp ce studiezi Biblia, folosește persoana I. „Eu trebuie să...” Nu vei spune: „Părinții mei trebuie să... Copiii mei trebuie să... Soțul meu trebuie să... Soția mea trebuie să...” Ci este persoana I: „Eu trebuie să...”

Practic – Trebuie să slăbesc câteva kilograme.

Posibil – Trebuie să slăbesc 5 kilograme. Dacă nu este posibil, te vei descuraja. După ce ai decis ce anume este posibil, te apuci de treabă!

Verificabil – Stabilește un termen. Trebuie să slăbesc 5 kilograme în următoarele două luni.

Astfel devii un împlinitor al Cuvântului. De multe ori participăm la un studiu biblic, fără însă a merge acasă cu întrebarea: „Ce trebuie să fac acum?” Este nevoie să aplicăm cele studiate.

Describe într-o propoziție un plan sau o acțiune prin care să aplici adevărul descoperit. Ioan 13:17 spune: „*Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți.*” *Living Bible* traduce acest verset după cum urmează: „*Acum că știți aceste lucruri, împliniți-le. Aceasta este calea binecuvântării.*” Dacă vrei să fii binecuvântat, trebuie să împlinești aceste lucruri. Te îndemn să te dedici acestor șase modalități de a aduce Cuvântul în viața ta.

Vom analiza acum modul în care putem pune în practică cele descrise anterior. Vom rezuma cele învățate, aplicând totul la timpul devoțional.

OBICEIUL DE A PETRECE ZILNIC UN TIMP DE PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU

„*Cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stăruia în ea [și își va face din ea un OBICEI, trad. Phillips], nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.*” Iacov 1:25)

Să vedem *CUM SĂ AI UN TIMP DE PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU.*

Definiția: „*Timpul de părtășie cu Dumnezeu este un timp zilnic pe care îl pun deoparte pentru a fi singur cu Dumnezeu cu scopul de a-L cunoaște prin intermediul Bibliei și al rugăciunii.*”

I. IMPORTANȚA UNUI TIMP ZILNIC DE PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU

Timpul pe care îl petreci zilnic doar tu cu Dumnezeu ar trebui să fie prioritar oricărei alte activități de pe agenda ta zilnică din cinci motive;

1. Am fost creați pentru a avea părtășie cu Dumnezeu.

Biblia spune în Geneza 1:27 că „*Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său*”. Nici unei alte părți din creație nu i s-a dat privilegiul pe care l-au primit ființele umane de a avea părtășie, de a dialoga, de a comunica liber cu Creatorul lor. Nici o altă parte din creație nu are acest privilegiu! Noi am fost creați în acest scop.

În Apocalipsa 3:20 citim: „*Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu El* [voi avea părtășie cu el, trad. *Living Bible*] *și el cu Mine.*” Dorința lui Dumnezeu este să aibă părtășie cu noi, ființele umane. El spune: „*Eu stau la ușă și bat*”, fiindcă dorința Lui este să aibă părtășie cu noi. De aceea am fost creați!

2. Isus a murit ca să facă relația posibilă.

1 Corinteni 1:9 spune: „*Credincios este Dumnezeu care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Cristos, Domnul nostru.*” Când Adam și Eva au păcătuit, relația de părtășie pentru care ne crease Dumnezeu a fost întreruptă. Dumnezeu a trebuit să Îl trimită pe Fiul Său, Isus, ca să restabilească acea părtășie.

Petrecerea unui timp de părtășie cu Dumnezeu este importantă în primul rând pentru că așa ne-a creat Dumnezeu inițial, și apoi fiindcă Isus a murit pentru a reface această părtășie după ce ea a fost întreruptă de păcat.

3. Timpul petrecut personal în părtășie cu Dumnezeu a fost pentru Isus o sursă de putere.

În Marcu 1:35 și în multe alte versete ni se spune că „*Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo.*” Dacă Isus știa că are personal nevoie de o comunicare constantă cu Dumnezeu – și El era Fiul lui Dumnezeu – cu cât mai mult avem noi nevoie de acest timp zilnic în care suntem singuri cu Domnul și Îi spunem cât de mult Îl iubim.

4. Toți cei care au fost eficienți în slujirea lor pentru Dumnezeu au cultivat acest obicei.

Pe paginile Bibliei găsim istorisiri despre David, Avraam, Moise și alți oameni (bărbați și femei) mari ai lui Dumnezeu. Dacă vei studia cu atenție pasajele respective, vei vedea că fiecare dintre ei a petrecut mult timp în intimitate cu Domnul și acel timp a stat la baza eficienței lui în lucrarea de slujire.

5. Nu poți fi un creștin sănătos, care crește și se dezvoltă, dacă nu petreci timp cu Dumnezeu.

Este o necesitate. Două versete vorbesc despre această necesitate pe care o avem din punct de vedere spiritual. În Matei 4:4 citim: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” Pentru a fi sănătos nu este suficient să îți hrănești trupul fizic. Trebuie să te hrănești și spiritual din Cuvântul lui Dumnezeu. În Iov 23:12 (NAS), Iov spune „*Am prețuit cuvintele gurii Lui mai mult decât hrana necesară trupului meu.*” Ce se întâmplă dacă o perioadă mai lungă de timp nu mănânci nimic? Te îmbolnăvești. În cele din urmă, vei muri. Mâncarea este o necesitate. La fel este cu hrana spirituală. Dacă te vei hrăni din Cuvântul lui Dumnezeu vei rămâne sănătos și puternic.

„*Cum își va ține tânăra curată cărarea?*” Psalmul 119:9 spune: „*Îndreptându-se după Cuvântul Tău.*” Așadar timpul nostru petrecut în părtășie cu Dumnezeu este ca o baie spirituală, prin care ne curățăm de tot păcatul care s-a acumulat în viața noastră.

Dacă nu ai acest timp de părtășie cu Dumnezeu, pierzi privilegiul pentru care ai fost creat. Respingi ceea ce Isus a făcut din nou posibil prin moartea Sa. Nu vei fi niciodată asemenea lui Isus și nu vei cunoaște puterea pe care a cunoscut-o El. Nu vei fi niciodată folosit cu putere de Dumnezeu și vei rămâne un creștin bolnăvicios, caracterizat de slăbiciune. Toate acestea ar trebui să te motiveze să ai un timp personal de părtășie cu Dumnezeu.

Să vedem acum care este **II. SCOPUL UNUI TIMP ZILNIC DE PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU.**

1. Să Îi aduci închinare lui Dumnezeu.

Psalmul 29:2 spune: „*Dați Domnului slava cuvenită numelui Lui! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte!*” Primul scop pe care trebuie să îl urmăresc este ca eu să vin și să Îi dăruiesc lui Dumnezeu, nu să primesc de la El. Este un timp în care să îi spun: „Doamne Isuse, Te iubesc. Vreau să-Ți dăruiesc viața mea întreagă. Îți aparțin și vreau să-Ți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine. Mă închin Ție.”

În 2 Cronici 31:21 (GN) citim: „*Ezechia a izbutit în toate pentru că tot ce a făcut, a făcut într-un duh de închinare și dedicare absolută față de Dumnezeul său.*”

Când vii la Domnul dimineața, seara sau oricând altcândva, închină-te mai întâi Lui. Spune-I că-L iubești. Închinarea ta I se cuvine lui Dumnezeu. Apocalipsa 4:11 spune „*Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru...*” Nimeni altcineva în afară de Dumnezeu nu este vrednic de închinarea noastră deplină. Ioan 4:23 spune că Dumnezeu nu numai că este vrednic de ea, ci o și dorește. El efectiv caută închinători adevărați.

De exemplu, soțul (sau soția ta) știe că-l iubești, dar din când în când este frumos să o și audă din gura ta. Domnul știe că Îl iubești. El îți cunoaște inima. El îți cunoaște gândurile. Dar, la fel ca nouă, îi place să audă că-L iubești.

2. Să primești călăuzire de la Dumnezeu.

În Psalmul 25:4, 5 citim: „*Arată-mi, Doamne, căile Tale, și învață-mă cărările Tale. Povățuiește-mă în adevărul Tău și învață-mă.*” Când vii la Domnul în timpul tău de părtășie cu El, după ce I-ai spus că Îl iubești, întreabă-L: „În ce direcție să o iau? Ce obiective să am în vedere?” Meditează la viața ta.

Două lucruri ce trebuie făcute în timpul de părtășie cu Dumnezeu:

- **Meditează la calea ta. Proverbe 4:26 (KJV) spune:** „*Cugetă la cărarea pe care mergi și toate căile tale să fie hotărâte.*” Ia-ți timp în care să te liniștești și să-ți evaluezi viața. „*Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi [direcționa, KJV] cărările*” – spune Proverbe 3:6. Uită-te la viața ta, analizează-o.
- **Încredințează-ți ziua Domnului. Psalmul 37:5 spune:** „*Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra.*” Așadar, după ce I-ai spus lui Dumnezeu că Îl iubești și te-ai uitat puțin peste obiectivele zilei, încredințează-I Lui agenda pe care o ai. Încredințându-I agenda zilnică, devii mai flexibil și nu rămâi frustrat când lucrurile nu o iau în direcția în care crezi că ar trebui să o ia.

3. Să te desfătezi în Domnul.

Psalmul 37:4 spune: „*Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima.*” În Psalmul 16:11 citim: „*Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice în dreapta Ta.*” Sursa bucuriei noastre se găsește în prezența Domnului. Dacă viața ta cunoaște prea puțină bucurie, caută să vezi dacă nu cumva petreci prea puțin timp cu Dumnezeu.

Pentru mine, aceasta este o realitate: cu cât Îl cunosc mai mult pe Cristos, cu atât Îl iubesc mai mult. Cu cât te apropii mai mult de El, cu atât te îndrăgostești mai mult de El.

Obiectivul timpului tău devoțional nu este să studiezi despre Cristos, ci să petreci efectiv timp cu El. De aceea există această diferențiere: timp de studiu biblic și timp devoțional, de părtășie cu Dumnezeu. Timpul devoțional este un timp pe care doar *îl petreci cu Dumnezeu*. În cadrul timpului de studiu biblic *înveți despre El*.

4. Să crești zilnic în asemănare cu Domnul.

2 Petru 1:3 spune: „*Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavie, prin cunoașterea Celui care ne-a chemat prin slava și puterea Lui.*” Scopul lui Dumnezeu pentru viața noastră a fost întotdeauna să ne facă asemenea Fiului Său. Iată de ce, Dumnezeu folosește toate lucrurile din viața noastră spre binele nostru ultim și spre gloria Lui. Dacă petreci zilnic un timp de părtășie cu Domnul, vei crește mai mult întru asemănarea Lui și vei deveni mai asemenea chipului Său. De ce? Fiindcă devenim ca cei cu care ne petrecem timpul. Dacă vrei să devii ca Domnul, atunci petrece timp cu El.

Să vedem **CUM SĂ INIȚIEZI UN TIMP DE PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU.**

Trebuie să faci trei sau patru lucruri.

1. ALEGE UN TIMP ANUME

Când este cel mai bine să ai acel timp zilnic de părtășie cu Domnul? **Cel mai potrivit moment al zilei este când mă simt cel mai bine.** Aceasta este regula. Ar trebui să-I dau lui Dumnezeu cea mai bună parte a zilei. Nu ar trebui să Îl slujesc pe Dumnezeu cu ceea ce rămâne după consumarea zilei. **Indiferent de perioada de timp pe care o stabilești, alege acele momente din zi când ești cel mai alert** și dedică-I lui Dumnezeu acel timp.

Vreau să vă dau câteva **motive în favoarea alegerii unui timp de părtășie în zorii zilei.**

- **Avem exemplul celor de pe paginile Bibliei.** Fiecare dintre caracterele renumite din Biblie s-a sculat în zorii zilei ca să se întâlnească cu Dumnezeu. **Avraam, Iacov, Moise, Ana, Iov, Ezechia, David, Daniel, Isus...** Obiceiul lui Isus, practica Lui era să Se scoale dimineața și să petreacă un timp personal de părtășie cu Tatăl Său.
- Un alt motiv cred că este acela că **pur și simplu pare logic să începi ziua astfel.** Hudson Taylor a afirmat: „Momentul cel mai bun pentru a-ți acorda instrumentul este înainte de concert, nu după!” Mi se pare de-a dreptul comică situația să ai un timp de părtășie cu Dumnezeu în care să-ți pui armura spirituală din Efeseni 6, pregătindu-te de luptă, și apoi să te urci în pat!
- **Demonstrează că pentru noi este prioritară întâlnirea cu Dumnezeu. Îi dai Lui prima parte din zi.** Cu alte cuvinte, Îi spui: „Sunt primele momente ale zilei. Tu ai întâietate în viața mea.”
- **De asemenea, mintea ta este mai odihnită, mintea ta este mai puțin aglomerată și adesea cele mai liniștite momente ale zilei sunt dimineața devreme.**

Indiferent de ora asupra căreia te hotărăști, fii consecvent. Medicii spun că cea mai importantă masă a zilei este dejunul. Poate te gândești să începi cu un dejun spiritual. Isus Cristos vrea să Se întâlnească cu tine la tine acasă. El vrea să Se întâlnească cu tine și tu trebuie să fii consecvent. Pune deoparte un timp pentru Cristos și apoi respectă-l cu regularitate.

CÂT DE LUNG SĂ FIE ACEST TIMP DE PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU? Trei principii călăuzitoare:

1) **Îți sugerez să începi cu 15 minute pe zi, crescând progresiv perioada.** Oricine poate pune deoparte 15 minute pe zi. Nu începe cu un timp de părtășie de două ore, fiindcă îl vei ține de două ore în prima zi, de o oră în a doua zi, iar în a treia zi vei renunța, neavând timp. Este mai bine să ai zilnic un timp de părtășie cu Dumnezeu de 15 minute, decât să petreci cu El o oră la două săptămâni. Vei înțelege ce-ți spun o dată ce vei începe. 15 minute trec foarte repede. Petrece zilnic 15 minute cu Dumnezeu, nu te culca până nu ai avut aceste 15 minute de părtășie cu Dumnezeu.

2) **Nu te uita la ceas.** Urmărirea ceasului îți va distruge timpul de părtășie mai repede ca orice altceva. Nu te vei putea bucura de relația ta cu Cristos dacă ești cu ochii pe ceas.

3) **Pune accentul pe calitate, nu pe cantitate.** Contează ce faci cu timpul tău, nu cât de lung sau cât de scurt este timpul petrecut în părtășie cu Dumnezeu.

2. ALEGE UN LOC SPECIAL.

În Luca 22:39 citim: „După ce a ieșit afară, S-a dus, **ca de obicei**, în Muntele Măslinilor.” Asta înseamnă că acesta Îi era obiceiul. Era un loc cu care Isus era obișnuit, un loc special. Un singur factor contează cu adevărat în alegerea locului: singurătatea. Trebuie să găsești un loc în care să poți fi singur. S-ar putea să ai nevoie de puțină creativitate, în funcție de stilul tău de viață.

Unii au timpul de părtășie cu Dumnezeu în mașină, după ce ajung la locul de muncă. Alții îl au în curtea din spatele casei. Alții în parc. Găsește un loc aparte pentru tine. Cu cât vei petrece mai mult timp acolo, cu atât va deveni mai special pentru tine. Indiferent dacă va fi un loc anume în biblioteca ta sau dacă va fi la masa din sufragerie sau într-un anumit fotoliu în care îți citești zilnic Biblia, locul acela va deveni foarte special pentru tine.

Factorul important: „A doua zi dimineața, pe când era încă întuneric, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus **într-un loc pustiu**. Și Se ruga acolo.”

3. STRÂNGE-ȚI INSTRUMENTELE DE CARE VEI AVEA NEVOIE.

1) **Ai nevoie de o Biblie cu scris citeț.** Te scoli devreme dimineața, ochii tăi sunt încă adormiți, prin urmare, ai nevoie de o Biblie cu un scris care se citește ușor

2) **Ai nevoie de un caiet în care să-ți notezi ce-ți vorbește Dumnezeu.** Notițele de la predici păstrează-le în același caiet.

3) **Îți va fi de folos să ai și o carte de cântări.** Uneori vei simți dorința să cânti și **Îi poți cânta Domnului.**

4. ÎNCEPE CU ATITUDINEA CORECTĂ. Vei avea nevoie de trei lucruri:

1) **Reverență.** Ai nevoie de reverență înaintea Domnului. În Psalmul 46:10, Biblia spune: „**Oprîți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu.**” Nu dai buzna în prezența lui Dumnezeu. Îți pregătești inima. Vii cu reverență. „**Oprîți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu.**”

2) **Anticipare.** În Palmul 119:18, Biblia spune: „**Deschide-mi ochii ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!**” Când vii pentru timpul tău de părtășie cu Domnul, spune-I că te aștepti să-L întâlnești și să înveți de la El.

3) **Dorința de a asculta.** În Ioan 7:17 citim: „*Dacă vrea cineva să facă voia Lui va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.*” Fii dispus să ascuți în avans. Spune-I „da” Domnului chiar înainte de a citi Cuvântul Său.

5. URMEAZĂ UN PLAN SIMPLU.

Nu-ți complica timpul de părtășie cu Dumnezeu. Poți începe cu un plan numit **15 MINUTE CU DUMNEZEU.**

1) **Relaxează-te.** Îți ia aproximativ un minut. Oprește-te. Taci. Liniștește-te. Pregătește-ți inima. Inspiră de 2-3 ori și relaxează-te.

2) **Citește.** Citește un pasaj din Scriptură. Doar citește timp de aproximativ 4 minute. **Vezi secțiunea „Cum să citești Cuvântul lui Dumnezeu”.**

Amintește-ți că am spus să citești sistematic, cu voce tare și dacă se poate într-o Biblie fără note. **Începe de unde ai rămas cu o zi în urmă. Citește până când simți că Dumnezeu te-a învățat ceva.** Eu citesc de obicei până când simt că Dumnezeu îmi vorbește. Dacă nu îmi vorbește într-un capitol, merg mai devreme. Uneori ajung să citesc numai 8-9 versete. Nu-i nimic rău în asta. Nu contează cât citești, ci când îți vorbește Dumnezeu – atunci oprește-te și meditează.

3) **Meditează.** Meditează la pasajul citit. Cum meditezi?

Vezi secțiunea „Cum să meditezi la Cuvântul lui Dumnezeu”.

Folosește oricare dintre cele 6 modalități de a medita la Cuvântul lui Dumnezeu. **Digeră Scriptura. A medita înseamnă a digera gândurile. Gândește-te ce înseamnă pasajul pentru viața ta, apoi scrie gândurile în caiet. Din meditație face parte și memorarea versetelor care îți vorbesc în mod aparte. (Vezi secțiunea „Cum să memorezi Cuvântul lui Dumnezeu”).**

Așadar, citești 4 minute și meditezi tot cam 4 minute.

4) **Gândește-te la o aplicație** timp de 2 minute.

Vezi secțiunea „Cum să aplici Cuvântul lui Dumnezeu”.

Scrie o aplicație personală, practică și verificabilă. Dawson Trotman a afirmat: „Gândurile se clarifică atunci când trec de buze și prin degete.” Cu alte cuvinte, dacă nu pot să-l rostesc și dacă nu-l pot așterne pe hârtie, nu m-am gândit cu adevărat la lucrul respectiv. Însă dacă-l pot scrie, înseamnă că am cugetat la el. Devin un împlinitor al Cuvântului.

5) Apoi eu **vin cu cereri înaintea lui Dumnezeu.**

Vezi secțiunea „Obiceiul rugăciunii”.

Acesta este timpul tău de rugăciune. Formulează-ți cererile. **Încheie timpul de părtășie spunându-I lui Dumnezeu ce ți-a arătat și venind înaintea Lui cu cererile de pe lista ta de rugăciune.**

Vreau să închei discutând despre **III. CUM SĂ ÎNFRÂNGI CELE MAI OBIȘNUITE PROBLEME PE CARE LE POȚI ÎNTÂMPINA ÎN TIMPUL TĂU DE PĂRTĂȘIE CU DUMNEZEU.**

1. PROBLEMA DISCIPLINEI

Prima problemă cu care te vei confrunta la inițierea unui timp devoțional va fi momentul trezirii în fiecare dimineață – „Mă scol cu 15 minute mai devreme sau mai stau în pat?” Diavolul va exagera întotdeauna cât de obosit ești. Când Diavolul și trupul tău fac echipă împreună, vei avea o combinație puternică ce va încerca să te împiedice să ai un timp devoțional.

În primul rând, în tine trebuie să existe dorința – „Vreau să mă întâlnesc cu Dumnezeu.” Apoi trebuie să iei o decizie – „Mă voi întâlni cu Dumnezeu.” După care ai nevoie de hotărârea și disciplinarea de a te scula din pat și de a te întâlni efectiv cu Dumnezeu.

Unele din următoarele **sugestii** îți pot fi utile în problema disciplinei:

1) Culcă-te la timp. Nu te poți trezi devreme dimineața dacă stai prea târziu seara. Dawson Trotman obișnuia să se ghideze după următoarea filozofie: „Dacă ce fac la ora 22 este mai important decât timpul meu de părtășie cu Dumnezeu, atunci nu merg la culcare. Însă dacă nu este, atunci mă culc!” Se știa că până și atunci când avea musafiri, se ridica, se scuza, le împărțea reviste și le spunea: „Dragilor, eu merg la culcare. Puteți sta cât de târziu vreți. Însă eu am o întâlnire cu Dumnezeu mâine dimineață și, sincer, întâlnirea mea cu Dumnezeu este cel mai important lucru din viața mea.”

2) Scoală-te imediat. Am descoperit că bătălia este câștigată sau pierdută în primele secunde. Dacă șovăi, vei fi înfrânt. Un creștin renumit a fost întrebat: „Vă rugați pentru a vă scula dimineața pentru timpul devoțional?” Răspunsul a fost: „Nu! Pur și simplu mă scol din pat!” Dacă vrei să te rogi cu privire la acest aspect, fă-o seara, la culcare. Timpul pentru a lua o hotărâre nu este în zorii zilei, fiindcă Diavolul în nici un caz nu te va îndemna să te scoli.

3) Fii conștient că există hoți ce vor să te priveze de timpul de părtășie. Fii atent la lucrurile ce te pot împiedica să ai un timp devoțional – 90% din ele au loc cu o seară înainte. Hoțul numărul unu sunt emisiunile târzii la televizor, care îi împiedică sistematic pe oameni să aibă un timp de părtășie matinal cu Dumnezeu.

4) Gândește-te la lucruri spirituale când mergi la culcare. Ți s-a întâmplat să mergi la culcare cu un cântec pe buze, iar în dimineața următoare să-l ai încă în minte? De ce nu ai adormi gândindu-te: „Doamne, ne vedem dimineață.” Mergi la culcare cu gânduri spirituale în minte, gândește-te la Dumnezeu.

2. PROBLEMA DISTRAGERII ATENȚIEI

Satan va încerca să folosească orice mijloc ca să te facă să rătăcești cu mintea încolo și înapoi în timpul de părtășie.

Sugestii:

1) **Scoală-te din pat.** Nu încerca să ai timpul devoțional în pat. Am încercat varianta aceasta în colegiu. O oră mai târziu mă trezeam cu Biblia deschisă pe piept. Cât de spiritual! Însă Biblia nu ți se întipărește în minte prin osmoză. Trebuie să o citești!

2) **Trezește-te pe deplin.** Trebuie să fii absolut treaz înainte de a-ți începe timpul de părtășie cu Dumnezeu.

3) **Citește și roagă-te cu voce tare.** Te va ajuta să te concentrezi.

4) **Plimbă-te** în timpul rugăciunii **și repetă versete biblice.** De multe ori, în timp ce i-a învățat pe alții sau S-a rugat, Isus S-a plimbat. Așează-te pentru timpul devoțional, citește în Biblie, scrie aplicația în caiet, apoi ia cu tine câteva versete și mergi la o scurtă plimbare pentru restul timpului de părtășie. Între timp te poți și ruga. Astfel îți vei fortifica trup și suflet. Fitness fizic și spiritual în același timp!

5) **Păstrează un carnetel în apropiere.** Nu ți s-a întâmplat niciodată să te rogi și brusc Diavolul să-ți amintească ceva ce nu trebuie să uiți? Îi va face o plăcere deosebită să-ți amintească tot felul de lucruri, numai să te împiedice de la rugăciune. Oprește-te în mijlocul rugăciunii, notează-ți în carnetel ce nu trebuie să uiți și întoarce-te la rugăciune. Nu este nimic rău în a proceda astfel.

3. PROBLEMA ARIDITĂȚII SPIRITUALE

Uneori vei avea impresia că timpul tău de părtășie nu te îmbogățește cu nimic. Nu-ți evalua niciodată timpul devoțional după ceea ce simți. Nu trebuie să depinzi de emoțiile tale. Emoțiile vin și pleacă. De fapt, când nu simt că este ceea ce vreau, am mai mare nevoie de lucrul respectiv.

Cauze posibile ale aridității spirituale

1) **Condiția fizică.** Poate nu te odihnești suficient. Uneori, cel mai spiritual lucru pe care îl poți face este să te culci din nou. Shakespeare a spus: „Este greu să filozofezi în timp ce te doare maseaua.” Este greu să te gândești la lucruri spirituale când ești epuizat fizic.

2) **Neascultarea față de Dumnezeu.** În viața ta există păcat. Dumnezeu nu-ți va descoperi nimic nou până nu acționezi pe baza a ceea ce ți-a arătat deja.

3) Graba în timpul de părtășie. „Graba este moartea rugăciunii”, a spus Samuel Chadwick.

4) Ajungerea în rutină. Faci același lucru, în același fel, la aceeași oră. Când timpul tău de părtășie devine un ritual, îți pierzi sentimentele. Diversifică-l.

O dată ce ți-ai stabilit timpul de părtășie, nu ai nevoie de toate cele șase puncte pe care ți le-am dat. Uneori îmi petrec tot acest timp memorând versete. Alteori doar cânt. Alteori citesc tot timpul. Pur și simplu variez ceea ce fac, tocmai pentru că am de atâta timp aceste momente devoționale zilnice. Schița pe care ți-am prezentat-o a avut doar menirea să te pornească la drum.

5) Neîmpărtășirea descoperirilor. Dacă nu le faci altora parte de ceea ce îți dă Dumnezeu ție, te vei usca spiritual. Este ca și cu cele două lacuri în Israel. În partea de nord a Israelului se află Marea Galileii. Malurile ei sunt verzi, pământul este rodnic, zona este vie. Încă se pescuiește în Marea Galileii. Din Marea Galileii iese râul Iordanului care se varsă în Marea Moartă. O mare care este literalmente moartă. În ea nu există viață. Apa Mării Moarte are un conținut extrem de ridicat de sare. Care este diferența dintre Marea Galileii, care este vie, și Marea Moartă, care este moartă? În Marea Galileii se varsă apele curgătoare ce coboară din munții Hebronului și din munții nordici ai Libanului. Apele *se varsă în* Marea Galileii, iar *din ea izvorăște* Iordanul. Marea Moartă *doar primește* apă. Ea nu are nici o scurgere în afară. Dacă doar asimilezi, fără a împărtăși vreodată și altora ce ai învățat, vei fi o mare moartă.

4. PROBLEMA SÂRGUINȚEI

Cea mai mare problemă cu care te vei confrunta va fi lupta de a rămâne consecvent. Sunt creștin de mulți ani, însă ceea ce am descoperit este că **Satan duce lupta cea mai înverșunată împotriva timpului meu de părtășie cu Dumnezeu.** El nu se luptă cu mine în nici un alt domeniu cum se luptă împotriva unui timp regulat de părtășie zilnică cu Dumnezeu. El știe că acest timp devoțional este sursa puterii mele spirituale.

Sugestii:

1) Încheie un legământ cu Dumnezeu că vei petrece zilnic 15 minute în părtășie cu El.

2) Consemnează acest timp devoțional în agenda zilnică. Este primul lucru pe agenda mea zilnică. Este primul punct pe lista mea de sarcini zilnice.

3) Fii pregătit pentru scuzele lui Satan. Satan știe că dacă reușește să te scoată din Cuvânt, te-a înfrânt. Renunțarea la timpul de părtășie cu Dumnezeu este primul pas spre cădere. Va veni la tine cu tot felul de scuze. Așteaptă-te la asta. Satan uneltește să te țină departe de Cuvânt. Fii conștient de asta și pregătește-te de luptă.

4) Seara, lasă Biblia deschisă la pasajul pe care urmează să îl citești dimineața. O Biblie închisă poate fi ignorată. Când las Biblia deschisă de unde voi citi în dimineața următoare, este ca o piatră de aducere aminte în zorii zilei.

Dar dacă pierd o Zi? Amintește-ți trei lucruri:

Nu aluneca pe panta învinovățirii.

Nu fii legalist.

Nu renunța.

Nu aluneca pe panta învinovățirii. Când Satan vine la tine și-ți spune: „Azi nu ți-ai ținut timpul de părtășie cu Dumnezeu?” Răspunde-i: „Dar tu, Satan? Tu ți-ai ținut timpul de părtășie?” Fii sigur că nu și l-a ținut! Vor exista zile în care nu-ți vei ține timpul devoțional. Când va veni Satan să te condamne, ignoră-l.

Nu deveni legalist. Numai pentru că nu ți-ai ținut timpul devoțional, nu înseamnă că întreaga zi va fi un eșec. Trăiești prin har. Mărturisește-ți scăderea și trăiește mai departe.

Nu renunța. Ai sărit vreodată peste o masă? Ce ai făcut după aceea? Când sari peste o masă, mănânci ceva mai mult data viitoare. Recuperezi ce-ai pierdut. Dacă a trecut o zi fără timp devoțional, nu renunța. „Ei bine, astăzi am sărit peste timpul de părtășie cu Dumnezeu. Mâine voi petrece ceva mai mult timp cu El.”

Este nevoie de trei săptămâni ca să te familiarizezi cu o nouă îndatorire. Apoi mai trebuie să treacă alte trei săptămâni ca să-ți faci din ea un obicei. Majoritatea oamenilor nu au reușit să treacă de limita celor șase săptămâni în care să aibă un timp zilnic de părtășie cu Dumnezeu. Nu este de mirare că nu pot fi consecvenți.

În Galateni 6:9 citim: „*Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită vom secera dacă nu vom cădea de oboseală.*”

RUGĂCIUNE DE ANGAJAMENT:

Tată, îmi dau seama că am fost creat să am părtășie cu Tine. Îți mulțumesc că ai făcut posibil acest privilegiu prin moartea lui Isus. Știu că părtășia zilnică cu Tine este cel mai important lucru din viața mea. Vreau acum să mă angajez înaintea Ta să petrec cel puțin câteva momente zilnic cu Tine într-un timp special de părtășie, în care să citesc Biblia și să mă rog. Mă încred în puterea Ta, că mă vei ajuta să fiu consecvent. în Numele lui Isus. Amin.

SESIUNEA 2

OBICEIUL RUGĂCIUNII

„Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruți în rugăciune.” Romani 12:12

Vom vorbi despre **CUM SĂ-ȚI REÎNSUFLEȚEȘTI VIAȚA DE RUGĂCIUNE.**

După cum am arătat în sesiunea referitoare la timpul de părtășie cu Dumnezeu, Isus a murit pentru a face posibilă relația noastră cu Dumnezeu. Rugăciunea face parte din această relație. Totuși, pentru mulți oameni viața de rugăciune este monotona și plictisitoare, ei încercând să o evite. Așadar, cum poate fi ea reînsuflețită?

Primul pas pentru a-ți reînsufleți viața de rugăciune constă în:

I. ABORDAREA RUGĂCIUNII CU ATITUDINEA CORECTĂ. Pasajul de Scriptură pe care îl vom analiza este Matei 6:5-8. Versetul 5: „*Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentru ca să fie văzuți de oameni.*”

Prima caracteristică a atitudinii cu care trebuie să abordezi rugăciunea este **sinceritatea**. Nu încerca să-i impresionezi pe alții, așa cum încercau să o facă fariseii. Fariseii se postau literalmente la colțurile străzilor, își ridicau mâinile și fața spre cer și se rugau în mod public, încercând să-i impresioneze pe ceilalți oameni. Scriptura ne atrage atenția să nu fim asemenea ipocriților.

- **Nu încerca să-i impresionezi pe oameni.**
- **Nu încerca să-L impresionezi pe Dumnezeu.** Nu te ruga rostind cuvintele pe care te gândești că vrea să le audă Dumnezeu. Amintește-ți că El îți cunoaște deja inima și gândurile și nu Îl poți minți. Spune-I simplu ce ai pe inimă.

În al doilea rând, **fii relaxat**. Versetul 6: „*Ci tu, când te rogi, intră în cămăruța ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău care este în ascuns; și Tatăl tău care vede în ascuns îți va răsplăti.*” Trebuie să fii relaxat, este necesar să mergi într-un loc unde poți fii singur, unde poți sta în liniște, unde poți respira adânc și poți îndepărta din jurul tău orice mijloc ce ți-ar distra atenția, un loc în care te poți concentra.

Principalele două scuze pe care le invocă majoritatea oamenilor pentru faptul că nu se roagă este că nu au timp și nu au un loc în care să se retragă. Vreau să-ți dau un exemplu. Ai auzit probabil de Susanna Wesley, mama lui John și Charles Wesley (anii 1700). Susanna Wesley a avut 19 copii. Fără îndoială că ea și-ar fi putut găsi o scuză îndreptățită să nu se roage. Însă Susanna petrecea zilnic o oră în rugăciune. Unde se poate ascunde o mamă care are 19 copii? Nicăieri! Își ridică șorțul în cap și se ruga timp de o oră. Copiii știau că nu au voie să o deranjeze în timpul acela pentru că „mama se afla sub șorț ca să se roage”. Nu în cămăruța ei, ci sub șorț. Ia-o ca pe o încurajare: și tu poți găsi un loc în care să te rogi zilnic.

Fii comunicativ. Versetele 7-8: „Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.” Când vorbești cu Domnul, doar vorbește-I. Asta înseamnă să te rogi Domnului. Este asemenea unei conversații între doi oameni care se iubesc. Când vii la Dumnezeu, fii sincer. Spune-I ce ai pe inimă. Vorbește cu El ca și cum ai vorbi cu un prieten drag.

Abordează rugăciunea cu atitudinea corectă, iar în al doilea rând:

II. FOLOSEȘTE MODELUL PE CARE NI L-A DAT ISUS. Îl vei găsi la Matei 6:9-15, așa-zisa Rugăciune domnească. Isus a spus: „*Iată dar cum trebuie să vă rugați*”, nu ce trebuie să vă rugați.

În Rugăciunea domnească ni se arată **CELE ȘASE PĂRȚI ALE UNEI RUGĂCIUNI.**

1. LAUDA. EU ÎNCEP PRIN A-MI EXPRIMA DRAGOSTEA FAȚĂ DE DUMNEZEU.

Versetul 9: „*Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău.*” Când vii la rugăciune, trebuie mai întâi să-ți exprimi dragostea față de Dumnezeu. Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să te concentrezi asupra Lui. Dacă vin la rugăciune și mă concentrez mai întâi asupra mea și a nevoilor mele, sunt mai deprimat și mai frustrat decât înainte de a mă ruga. Însă dacă vin la rugăciune cu atenția concentrată asupra lui Dumnezeu, a ceea ce pot vedea în El, a ceea ce pot învăța de la El, a ceea ce El îmi poate arăta, atunci voi avea perspectiva corectă.

Două tipuri de laudă:

- În primul rând este **adorarea – a-L lăuda pe Dumnezeu pentru ceea ce este El**, pentru caracterul Său.
- Apoi este **mulțumirea – a-L lăuda pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El**, sau pentru lucrările Lui.

Psalmul 100:4 spune: „*Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele!*”

CUM SĂ-L LAUZI PE DUMNEZEU

Mai întâi, în timp ce citești în Biblie, dacă recunoști o calitate a lui Dumnezeu, scrie-o în caiet împreună cu referința. Ai în Ghidul de studiu un Ghid de rugăciune partea 1 și 2. **În timp ce citești în Biblie, alcătuește o listă cu trăsăturile de caracter ale lui Dumnezeu pentru a le putea recapitula când te rogi.** De exemplu, dacă citești în Numeri 14:8, vei vedea că Dumnezeu este răbdător. Numeri 14:8 ne mai arată că Dumnezeu este îndurător și iertător. Notează-ți aceste trăsături de caracter pe acea foaie și recapitulează-le când te rogi. **Cheia rugăciunii este caracterul lui Dumnezeu. Caracterul lui Dumnezeu este baza îndrăznelii noastre când venim cu cereri în rugăciune. Dumnezeu răspunde la rugăciunile în care El este recunoscut ca Cel care este.**

În al doilea rând, reamintește-ți și afirmă promisiunile făcute de Dumnezeu și care sunt cuprinse în Numele Său. În Ghid de rugăciune 2, de exemplu, găsești Iehova-Iire, Iehova-Shalom și alte Nume ale lui Dumnezeu. Fiecare dintre ele ne spune ceva anume despre Dumnezeu. Concentrează-te asupra Numelor lui Dumnezeu: „Doamne, Tu ești Stânca mea. Tu ești Susținătorul meu. Tu ești Tăria mea. Tu ești Pacea mea.” Ia Numele lui Dumnezeu și afirmă-le pentru viața ta. Dacă Îl lauzi pe Dumnezeu, nu te mai concentrezi asupra ta.

Un al treilea mod de a-L lăuda pe Dumnezeu este prin a face o listă cu toate motivele tale de mulțumire, listă pe care să o parcurgi apoi când te rogi. În Ghid de rugăciune 3 poți consemna binecuvântările de care ai avut parte, tot binele pe care Dumnezeu l-a determinat în viața ta. Cine poate uita binele pe care i l-a făcut Dumnezeu? Dacă alcătuiești o listă cu tot ce a făcut Dumnezeu pentru tine și cu binecuvântările Lui pentru viața ta, când te rogi vei putea parcurge acea listă. Mulțumește-I. Vei rămâne surprins de tot ce a făcut Domnul în viața ta.

2. SCOPUL. EU RECUNOSC SCOPUL LUI DUMNEZEU ȘI VOIA LUI PENTRU VIATA MEA.

Mai departe, în Rugăciunea domnească citim: *„Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.”* În această parte a rugăciunii recunoști faptul că Dumnezeu este Dumnezeu, iar tu nu ești Dumnezeu. **Eu mă rog acum ca voia lui Dumnezeu să se facă în familia mea, în biserica mea, printre prietenii mei și în orașul meu.** Acum Îi spun Domnului să facă tot ce crede El că trebuie făcut în viața mea. Afirmă Romani 12:1 – *„Aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.”*

În primul rând, eu vin și Îl laud pe Dumnezeu pentru Cel care este El și pentru ceea ce a făcut. Apoi mă predau Lui și Îi spun: „Fă tot ce trebuie să faci în viața mea, pentru că Tu ești Dumnezeu.”

3. SUSȚINEREA. EU ÎL ROG PE DUMNEZEU SĂ SE ÎNGRIJEASCĂ DE NEVOILE MELE.

„Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi.”

Care nevoi le aduc înaintea lui Dumnezeu? Absolut toate. Nimic nu este prea greu pentru puterea lui Dumnezeu și nimic nu este prea nesemnificativ pentru purtarea Lui de grijă. Așadar, roagă-te referitor la absolut toate nevoile tale.

În Filipeni 4:19 citim: *„Și Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Cristos.”* Romani 8:32 spune: *„El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?”* Mântuirea mea și a ta a fost cel mai greu lucru pe care Dumnezeu l-a împlinit vreodată. Nimic nu se compară cu mântuirea sufletelor noastre. De aceea, când Îi cerem ceva pentru viața noastră de zi cu zi, este nimic în comparație cu mântuirea noastră.

Iacov 4:2 spune: „Nu aveți, pentru că nu cereți.” A dori și a spera un lucru nu este egal cu a cere efectiv, pe nume, acel lucru. **Cheia este următoarea: Când ai o nevoie, roagă-L pe Dumnezeu specific pentru acea nevoie. Notează-ți cererea împreună cu promisiunea din Biblie pe care te bazezi și așteaptă-te ca Dumnezeu să-ți răspundă.** Uită-te la Ghid de rugăciune 4, pentru cereri specifice în rugăciune.

În Filipeni 4:6 citim: „Nu vă îngrijorați de nimic, ci în orice lucru aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.” De ce? Nu știe Dumnezeu care sunt nevoile mele? De ce trebuie să-I vorbesc despre ele?

Bineînțeles că știe care sunt nevoile mele. El știe totul despre mine înainte ca eu să vin înaintea Lui. Însă rugăciunea este declarația mea personală de dependență de Dumnezeu. Când vin la El, eu spun de fapt: „Doamne, eu depind întru totul de Tine. Nu mă bazez pe ceea ce pot face eu cu mâinile mele, nici pe ceea ce pot dobândi prin înțelepciunea mea sau prin aptitudinile mele, ci eu depind întru totul de Tine când este vorba de nevoile mele.”

4. IERTAREA. EU ÎL ROG PE DUMNEZEU SĂ-MI IERTE PĂCATELE.

„Și ne iartă nouă greșelile noastre.”

Iertarea cuprinde 4 pași:

1) **Roagă-L pe Duhul Sfânt să-ți dezvăluie fiecare păcat în parte.** El este gata să o facă. Dacă vin la El cu o inimă sinceră, El îmi va dezvălui anumite locuri din viața mea unde este păcat. „Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!” – spune Psalmul 139. Roagă-L pe Duhul Sfânt să-ți dezvăluie păcatul din viața ta.

2) **Mărturisește fiecare păcat pe nume.** Uneori ne place să trecem repede peste această mărturisire a păcatului, spunând doar: „Te rog să-mi ierți toate păcatele.” Ai comis acele păcate pe rând, ar fi mai bine să-ți ceri iertare pentru fiecare în parte. Proverbe 28:13 ne atenționează: „Cine își ascunde fărâdelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”

3) **Al treilea pas al iertării cuprinde repararea pagubei aduse celui de lângă tine, dacă este cazul.** În Matei 5:23-24 citim: „Așa că, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo înaintea altarului și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău, apoi vino de adu-ți darul.” Dacă Dumnezeu îți dezvăluie ceva ce ai făcut împotriva cuiva, repară paguba adusă și curăță-ți conștiința de ea.

4) **Acceptă prin credință iertarea lui Dumnezeu.** „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire”, 1 Ioan 1:9. Dumnezeu te va ierta, iar vina ta poate fi ștearsă. Când vorbim despre iertare, este necesar să înțelegi faptul că nu trebuie să trăiești toată viața cu vina ta. Ea îți poate fi iertată și tu poți fi curățat de orice vină.

5. OAMENII. EU MĂ ROG PENTRU ALTI OAMENI.

Rugăciunea domnească spune: „*Precum și noi iertăm greșităilor noștri.*” În 1 Timotei 2:1 citim: „*Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii.*” O parte importantă a rugăciunii constă în a ne aminti că Dumnezeu lucrează în viața oamenilor pentru care ne rugăm, chiar dacă noi nu o vedem. Dacă te rogi de multă vreme pentru cineva și nu vezi nici o schimbare, adesea ești tentat să renunți la a te mai ruga pentru el. S-ar putea să te gândești că rugăciunea nu are nici un efect. Scriptura te îndeamnă să te rogi mult și să mijlocești pentru îndurarea lui Dumnezeu. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru tot ce va face în viața celor pentru care te rogi. Fii sigur că indiferent pentru cine te rogi, Dumnezeu lucrează, chiar dacă tu nu vezi nici o dovadă a intervenției Sale. Nu îmi este niciodată îngăduit să încetez a mă mai ruga pentru cineva. Trebuie să mă rog până ce Dumnezeu fie mă schimbă pe mine, fie schimbă situația, fie schimbă persoana respectivă. Continuă să te rogi.

Dacă vrei să știi cum să te rogi pentru alți oameni, uită-te la rugăciunile lui Pavel. Ele sunt enumerate în Ghidul de studiu pe care l-ai primit. Citește rugăciunile lui Pavel și observă pentru ce anume se roagă el referitor la alți oameni. Cei mai mulți dintre noi nu mai știu ce să ceară după ce spun „binecuvântează-i” și „ajută-i” – mai departe nu știu ce să spună cu privire la cei pentru care se roagă. Roagă-te cu convingere și putere.

Fă o listă cu oamenii pentru care vrei să te rogi. Acesta este Ghid de rugăciune 5. Într-una din zilele săptămânii te poți ruga pentru familia ta, în ziua următoare pentru guvern, în altă zi pentru prieteni, în ziua următoare pentru biserica ta. Alcătuieste-ți o listă și roagă-te o zi pe săptămână pentru acei oameni.

6. OCROTIRE. EU CER OCROTIRE SPIRITUALĂ DE LA DUMNEZEU.

Versetul 13: „*Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.*” Noi, în calitate de credincioși, ne confruntăm zilnic cu o bătălie spirituală în care Satan vrea să ne înfrângă prin ispite și teamă. Dacă îmi încep ziua fără a mă ruga și a-I cere lui Dumnezeu să mă ocrotească, eu întru neprotejat în luptă. Întru în luptă fără armura spirituală pe care ar trebui să o port. Roagă-L pe Dumnezeu să te conștientizeze de răul din lume. Dacă nu ești conștient de el, poți cădea în capcana lui; te poți trezi implicat în rău încă înainte de a-ți da seama ce se întâmplă. Însă dacă Îl rogi pe Domnul să te conștientizeze de situațiile rele și ispititoare, poți lupta împotriva lor.

1 Ioan 4:4 spune: „*Cel ce [Duhul] este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.*” Nu te teme. Duhul care este în noi este mai puternic decât duhul care este în lume.

Amintește-ți că rugăciunea este singurul mod în care Îi poți vorbi lui Dumnezeu. Dumnezeu are diverse căi de comunicare cu noi – prin Cuvântul Său, prin creație, prin alți oameni, prin gândurile ce ne vin în minte. Există multe căi prin care Dumnezeu ne poate vorbi, însă singura cale prin care noi – tu și cu mine – putem comunica cu Dumnezeu este prin intermediul rugăciunii. Te încurajez să faci acești pași prin care să-ți reînșuflești viața de rugăciune.

Vrem să ne ocupăm acum de **OBICEIUL DE A DA ZECIUALĂ SAU DE A-L ONORA PE DUMNEZEU CU DĂRNICIA MEA.**

De ce este acesta unul dintre obiceiurile fundamentale? Discutăm despre patru obiceiuri indispensabile. Există multe lucruri bune pe care le poți face și care se încadrează în categoria „obiceiuri bune” pentru viața creștinului, însă în cadrul acestui curs noi ne concentrăm numai asupra celor mai importante obiceiuri, patru la număr. Dacă ar fi să ajungi pe o insulă izolată și ți-ai cultiva acolo obiceiul unui timp devoțional zilnic în Cuvânt, a unui timp zilnic de rugăciune, a unei dărnicii zilnice îndreptate spre Dumnezeu și a unui timp regulat de părtășie cu alți credincioși, ai crește spiritual.

Biblia este o carte ce tratează despre dărnicie. Biblia vorbește mai mult despre dărnicie decât despre cer sau iad. Isus a vorbit despre dărnicie mai mult decât despre aproape oricare alt subiect. Peste jumătate din parabolele Lui au de-a face cu banii. În Biblie există mai multe promisiuni legate de dărnicie decât de oricare alt subiect.

În 1 Corinteni 16:2 citim: „În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui.” Este vorba despre „ziua dintâi a săptămânii”. Este acesta un obicei? Cu siguranță că da.

CUM DEZVĂLUIE DĂRNICIA MEA NIVELUL MATURITĂȚII MELE SPIRITUALE

„După cum sporii în toate lucrurile: în credință, în cuvânt, în cunoștință, în orice râvnă, și în dragostea voastră pentru noi, căutați să sporii și în această binefacere [dărnicia în vederea străngerii de ajutoare].” 2 Corinteni 8:7

Să vedem acum problema dărnicii în lumina a ceea ce spune Biblia. Între cuvintele cheie folosite în Biblie, cuvântul „a crede” este folosit de 272 de ori; cuvântul „a te ruga” de 371 de ori; cuvântul „a iubi” de 714 ori; cuvântul „a da” de 2162 de ori. Dumnezeu este un Dătător, și El vrea ca noi să devenim asemenea Lui.

DE CE VREA DUMNEZEU SĂ DĂRUIESC? Șapte beneficii pentru viața mea

1. DĂRNICIA MĂ FACE MAI ASEMENEA LUI DUMNEZEU.

Dumnezeu este un Dătător, și dacă vrem să ne asemănăm cu el, trebuie să devenim și noi niște dătători. În Ioan 3:16, Biblia spune: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe Singurul Său Fiu.” El a iubit, așa că a dat. Poți să dăruiești fără să iubești, dar nu poți iubi fără să dăruiești. Noi, creștinii trebuie să fim cei mai darnici oameni din lume fiindcă noi trebuie să fim cei mai iubitori oameni din lume.

2. DĂRNICIA MĂ APROPIE DE DUMNEZEU.

În Matei 6:21 citim: „*Unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.*” Locul unde îmi plasez banii dezvăluie prioritățile pe care le am în viață. Dacă investesc banii în casă, acolo este inima mea. Dacă îmi investesc banii în îmbrăcăminte, într-un hobby... acolo este inima mea.

Întrebarea ce se pune atunci este: Unde vrei să-ți fie inima? Acolo unde vrei să fie inima ta, acolo trebuie să-ți investești banii. Unde îți este comoara, acolo îți va fi și inima. Realitatea este că de fiecare dată când Îi dăruiești lui Dumnezeu, tu te apropii mai mult de El.

3. DĂRNICIA ESTE ANTIDOTUL MATERIALISMULUI.

Trăim într-o lume materialistă. Ce înseamnă materialism? Înseamnă să te intereseze ce primești, și să primești cât mai mult.

Care este opusul lui *a primi*? *A dăru*. Dărnicia este antidotul materialismului. Singurul mod în care pot ști dacă dețin victoria asupra materialismului, este măsura în care sunt dispus să mă despart de tot ce am. 1 Timotei 6:17-19: „*Îndeamnă-i pe bogații veacului acestuia să nu se îngâmfe și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele. Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare drept comoară o bună temelie pentru ca să apuce adevărata viață.*”

Observați că pasajul de mai sus spune: „*Îndeamnă-i pe bogați...*” Oricine din această încăpere este bogat. Oricine este bogat comparativ cu multe părți ale restului lumii, unde mulți oameni sunt îngrijorați, neștiind ce vor mânca. Așadar, acest verset ni se aplică la toți. Toți suntem bogați într-un fel sau altul.

Pasajul mai spune: „*...ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele*”. Nu este ceva rău să te bucuri de binecuvântările primite. Nu trebuie să te simți vinovat că le-ai primit. Dumnezeu te-a binecuvântat. Însă El spune că un om trăiește cu adevărat abia când dăruiește. Suntem îndemnați să fim generoși și să avem dorința de a împărți cu alții ce avem. Traiul ni-l facem din ceea ce primim, însă viața – din ceea ce dăruim altora. Cele două aspecte trebuie păstrate în echilibru.

4. DĂRNICIA ÎMI FORTIFICĂ CREDINȚA.

Credința este ca un mușchi. Dumnezeu folosește banii ca să-ți verifice credința. În Proverbe 3:5, 9, 10 citim: „**Încrede-te** în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta. Cinsteste-L pe Domnul cu averile tale și **cu cele dintâi roade din tot venitul tău**, căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug și teascurile tale vor geme de must.” Dumnezeu ne spune că modul în care ne dovedim încrederea, modul în care ne demonstrăm credința este prin a-I da Lui înapoi cele dintâi roade ale venitului nostru.

Luca 6:38 spune: „*Dați și vi se va da. [...] Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.*” Dumnezeu spune: „Te provoc. Pune-mă la încercare. Vezi dacă principiul funcționează. Să vedem cât de mult vrei să-ți binecuvântezi viața. Tu dai un pahar cu apă și primești un pahar cu binecuvântări. Dai un pahar mai mare, primești un pahar mai mare. Cu ce măsura măsoară, cu aceea ți se va măsura.” Dărnicia ne fortifică credința. Mulți oameni nu dau nimic altora pentru că nu cred cu adevărat că Dumnezeu le va purta de grijă.

5. DĂRNICIA ESTE O INVESTIȚIE ÎN ETERNITATE.

„Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare drept comoară o bună temelie pentru ca să apuce adevărata viață.” 1 Timotei 6:18-19

Nu poți lua cu tine banii pe care îi ai, dar îi poți trimite înaintea ta. Îi trimiți înaintea ta prin faptul că îi investești în oamenii care se află și ei pe calea spre cer. Trebuie să investim în ceea ce contează cu adevărat.

6. DĂRNICIA MĂ BINECUVÂNTEAZĂ LA RÂNDUL EI PE MINE.

Există atâtea promisiuni pe care le-aș putea folosi aici. Există mai multe promisiuni legate de dărnicie decât de orice altceva. Proverbe 22:9 – „Omul milostiv va fi binecuvântat pentru că dă săracului din pâinea lui.” Proverbe 11:25 – „Sufletul binefăcător va fi săturat și cel care udă pe alții va fi udat și el.” Psalmul 112:5 – „Ce bine-i merge omului care face milă.”

7. DĂRNICIA ÎMI ADUCE BUCURIE.

Isus a spus: „Este mai fericit să dai decât să primești.” Fapte 20:35

Noi nu credem cu adevărat acest verset. Dacă l-am crede, am fi mai interesați în a da decât în a primi. Există două feluri de oameni: oameni care primesc și oameni care dau. Cei mai fericiți nu sunt cei care primesc. Cei mai fericiți sunt cei care dau. Până acum nimeni nu a fost onorat pentru ceea ce a primit, ci numai pentru ceea ce a dat de la el altora.

Carl Menninger, unul dintre cei mai renumiți psihiatri din America, a spus: „Dărnicia este un criteriu și o condiție a sănătății mentale. Oamenii generoși sunt rareori bolnavi mental.” Cu cât ești mai sănătos, cu atât te temi mai puțin să le dai altora din ce ai. Există teamă în viața ta atunci când îți la lucruri și îți-e teamă să dai de la tine.

CE NE ÎNVAȚĂ BIBLIA DESPRE ZECIUIALĂ?

CE ESTE ZECIUIALA? Zeciuală înseamnă a zecea parte. Este un cuvânt pe care Dumnezeu îl folosește adesea pe paginile Scripturii. În Biblie, Dumnezeu ne spune că trebuie să-I dăm înapoi primele zece procente din tot ce câștigăm. A da mai puțin decât 10% nu înseamnă a zeciui. A da mai mult decât 10% este mai mult decât a zeciui. Zeciuală vine de la zece. A da zeciuiala înseamnă a da 10 % din venit.

CARE ESTE DIFERENȚA DINTRE „ZECIUIALĂ” ȘI „DAR DE JERTFĂ”?

- A zeciui înseamnă a da 10% din venit.
- Darul de jertfă este tot ce dau pe lângă zeciuială.

DE CE TREBUIE SĂ DAU ZECIUIALĂ? Există opt motive în Cuvântul lui Dumnezeu.

1. Pentru că Dumnezeu o poruncește.

Leviticul 27:30 spune: „Orice zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.” Ne-am putea opri la atât. Dumnezeu ar fi putut spune să dăm 90%. Dar El a spus 10%. Pur și simplu pentru că El a spus așa, noi ar trebui să ascultăm. Însă El ne mai dă și alte motive.

2. Pentru că Isus a poruncit-o.

Nu numai că a poruncit-o Dumnezeu, dar a poruncit-o și Isus. De fapt, în Matei 23:23, El le poruncește fariseilor. Singurul lucru pe care Isus l-a poruncit vreodată fariseilor a fost referitor la zeciuială. În Matei 23:23, El a spus: „Da, trebuie să dați zeciuială și nu trebuie să lăsați nefăcute nici lucrurile mai importante.” Ei dădeau zeciuială, dar lăseau nefăcute alte lucruri.

3. Zeciuiala demonstrează că Dumnezeu este pe primul loc în viața mea. În Deuteronom 14:23 (LB) citim: „Scopul zeciuielii este să te învețe să Îl pui întotdeauna pe Dumnezeu pe primul loc în viața ta.” Eu pot spune că Dumnezeu ocupă primul loc în viața mea, însă există două lucruri care vor arăta întotdeauna cine este cu adevărat pe primul loc în viața mea: modul în care îmi folosesc banii și modul în care îmi folosesc timpul.

4. Zeciuiala îmi amintește că totul mi-a fost dat de Dumnezeu. În Deuteronom 8:18 citim: „Ci adu-ți aminte de Domnul, Dumnezeul tău, căci El îți va da putere să le câștigi.” Când îmi dau săptămânal zeciuiala, îmi reamintesc că absolut tot ce am vine de la Dumnezeu. Dacă nu ar fi El, nu aş avea nimic.

5. Zeciuiala exprimă recunoștința mea față de Dumnezeu pentru felul în care m-a binecuvântat. Psalmul 116:12 întreabă: „Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?” Răspunsul îl găsim în Deuteronom 16:17 – „Fiecare să dea ce va putea, după binecuvântarea pe care i-o va da Domnul.”

6. Dumnezeu spune că a refuza să dau zeciuiala înseamnă a fura de la El. Afirmația este dură, însă El spune chiar așa. În Maleahi 3:8-10 citim: „Se cade să înșeleți un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: «Cu ce Te-am înșelat?» Cu zeciuielile și darurile de mâncare [...] Aduceți însă la casa vistieriei **toate** zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea.” Nu jumătate din zeciuială, nici a treia parte din ea, ci toată zeciuiala. Biblia spune că atunci când folosesc din banii de zeciuială pentru a-mi achita notele de plată, Îl fur pe Dumnezeu. Îmi plătesc datoriile cu banii lui Dumnezeu. Sunt bani despre care Dumnezeu pe bună dreptate spune că trebuie să îi dau Lui.

7. Zeciuiala Îți dă ocazia lui Dumnezeu să dovedească faptul că există și că vrea să mă binecuvânteze. Aceasta este una dintre cele mai uimitoare promisiuni din Biblie. Dumnezeu vine de fapt cu o provocare și nu ezită să te îndemne să dai din ce-i al tău. Începe să dai zeciuială și urmărește ce se va întâmpla. Nu numai că Dumnezeu îți promite că te va binecuvânta cu mai mult, ci îți promite și să ocrotească ce ai deja. *„Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare. Și voi mostra pentru voi pe cel ce mănâncă (lăcusta) și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul oștirilor.”* Maleahi 3:10-11

8. Zeciuiala dovedește că eu Îl iubesc cu adevărat pe Dumnezeu. În Ioan 14:15, Isus a spus: *„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.”* Iar zeciuiala este o poruncă clară pe paginile Scripturii. Unii sunt de părere că zeciuiala ține de Legea vechi-testamentală. Nu, nu este așa. Este un principiu vechi-testamental. De fapt, zeciuiala a fost stabilită înainte de a se fi dat Legea. Legea a fost dată de Dumnezeu prin Moise. În schimb zeciuiala, Dumnezeu a stabilit-o încă de la început. Avraam a dat zeciuiala cu 400 de ani înainte ca Moise să se fi născut. Ea nu face parte din Legea iudaică, ci este un principiu de viață dat înainte ca națiunea evreiască să fi devenit Israel.

„...În dragostea voastră pentru noi, căutați să sporiiți și în această binefacere. Nu spun lucrul acesta ca să vă dau o poruncă, ci pentru râvna altora și ca să pun la încercare curăția dragostei voastre.” 2 Corinteni 8:7b-8

CE TREBUIE SĂ ZECIUIESC?

Biblia arată clar că zeciuiala este **prima parte din ceea ce câștig, nu rămășițele**. Găsim scris: *„Cinstește-L pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău.”* Nu am avut întotdeauna tot ce am vrut, dar am avut întotdeauna tot ce am avut nevoie și Dumnezeu nu a greșit niciodată față de noi.

UNDE SĂ-MI DAU ZECIUIALA?

Biblia este foarte specifică în această privință: trebuie să-mi dau zeciuiala **acolo unde mă închin**. Biblia spune că eu trebuie să-mi dau zeciuiala acolo unde mă închin. *„Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile”* (Mal. 3:10). În Vechiul Testament locul de închinare era Templul. În Noul Testament locul de închinare este sinagoga sau biserica. Trebuie să-ți aduci zeciuiala și darurile acolo unde I te închini lui Dumnezeu. Biblia spune că zeciuiala trebuie să meargă la locul de închinare, care este „vistieria” ta.

CÂND SĂ-MI DAU ZECIUIALA?

În 1 Corinteni 16:2 citim: „*În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui.*” Care este ziua dintâi a săptămânii? Duminica. Ce faci duminica? Mergi la locul de închinare. Atunci trebuie să-ți dai zeciuiala **la locul de închinare**.

Unul dintre cele mai obișnuite lucruri ce ți se pot întâmpla este să uiți. Iată câteva modalități de a-ți aduce aminte:

- **Ține evidența cheltuielilor, iar pe primul loc pune rubrica: Zeciuiala mea.** Dacă la sfârșitul anului rezultă că ai dat la zeciuială mai puțin de 10% din intrări, nu trebuie să-mi dai mie socoteală, nici altcuiva, dar va trebui să ai o explicație pentru Dumnezeu. Iar Dumnezeu îți va spune: „Eu am spus a zecea parte.” Dacă ții evidența ieșirilor și intrărilor în domeniul financiar, nu vei pierde șirul zeciuielii.
- Îți sugerez folosirea unor **plicuri săptămânale**. Este un mijloc vizual de a-ți aduce aminte.
- **Învăță-i pe copiii tăi să dea zeciuială.** Când încă sunt prea mici ca să calculeze cât este 10%, ia trei cutiuțe și scrie pe ele: ECONOMII, DĂRNICIE, CHELTUIELI. Este un mijloc vizual de a vedea practic: „Nu cheltuiesc toți banii. O parte îi dau înapoi Domnului, o altă parte îi economisesc.” Învăță-ți copiii!

ATITUDINEA CORECTĂ A DĂRNICIEI

Biblia spune că atitudinea cu care dau este mai importantă decât suma pe care o dau. De aceea Dumnezeu a instituit zeciuiala. Este un lucru corect, fiind o cantitate proporțională pentru fiecare, mai degrabă decât o sumă fixă pentru toată lumea.

1. Trebuie SĂ DĂM de bună voie. Dumnezeu este mai interesat de atitudinea inimii mele, decât de cantitate. 2 Corinteni 8:12 spune: „*Pentru că dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce n-are.*” Este potrivit cu ceea ce ai, nu cu ceea ce n-ai. Când Dumnezeu privește la dărnicia noastră, El nu este impresionat de cantitatea dăruită. El nu privește la cât dau, ci la cât îmi rămâne raportat la cât am dat.

În 2 Corinteni 9:7 citim: „*Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă.*” Trebuie să dai de bună voie, nu cu părere de rău. Biblia spune că dacă dai sub presiune, „de silă”, nu este după voia lui Dumnezeu. Dai numai pentru că Dumnezeu a spus așa.

2. Trebuie SĂ DĂM cu bucurie. 2 Corinteni 9:7 spune: „*...pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu.*” Cuvântul în limba greacă tradus „cu bucurie” înseamnă „vesel”. În biserica nou-testamentală, când se aducea dărnicia, era veselie. În biserica zilelor noastre, punctul oarecum deprimant al serviciului de închinare este colecta. Dacă nu poți dăruia cu bucurie, nu dăruia. Dacă nu-ți poți da zeciuiala cu bucurie, trebuie să mai lucrezi la atitudinea inimii tale, pe care Biblia vrea să ți-o analizezi.

Cum să dai cu bucurie, când ai atât de puțin? Ori de câte ori nu sunt prea bucuros la gândul că trebuie să dăruiesc, mă opresc și revăd acele șase beneficii ale dărnicii: mă ajută să devin mai asemenea lui Dumnezeu, mă apropie de Dumnezeu, este antidotul materialismului, îmi fortifică credința, este o investiție pentru eternitate, mă binecuvântează, mă face fericit. În timp ce mă gândesc la toate aceste beneficii, mă umplu din nou de bucurie.

3. Trebuie SĂ DĂM cu generozitate. În 2 Corinteni 8:3-4 citim: „*Vă mărturisesc că au dat de bună voie, după puterea lor, și chiar dincolo de puterile lor. Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părțasia la această strângere de ajutoare pentru sfinți.*” De necrezut o asemenea biserică! Pavel spune că ei au stăruit să dea, și au dat dincolo de puterile lor. Acesta este cel dintâi principiu financiar când dai zeciuiala.

Oamenii mă întreabă: „Dar dacă nu-mi pot permite să dau zeciuială?” Eu le răspund: „Ceea ce într-adevăr nu vă puteți permite este să nu dați zeciuială!” Dacă vrei ca Dumnezeu să te binecuvânteze financiar, trebuie să dai din ce primești. Trebuie să ascuți de ceea ce a spus El.

4. Trebuie SĂ DĂM cu anticipație. 2 Corinteni 9:6 – „*Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera.*” Dumnezeu spune că zeciuiala se aseamănă cu ceea ce face țăranul care își însămânțează ogorul. Dacă țăranul a avut în urmă cu un an o recoltă slabă și nu are mult grâu în grânar, își spune el oare „nu-mi pot permite să iau și să semăn din grâul puțin pe care îl am”? Nu-și poate permite să spună așa ceva! Are de ales fie să mănânce tot grâul, fie să-l semene. Îl poate mânca și să rămână fără nici un bob sau îl poate semăna. Dumnezeu spune să semeni mult dacă vrei o recoltă bogată. Iar dacă te mulțumești cu o recoltă mai mică, seamănă mai puțin. Cum semeni, așa vei secera – tu hotărăști.

CHEIA PENTRU DĂRNICIE se află la **2 Corinteni 8:5** – „*S-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului.*” Iată problema! Dacă Îi aparțin lui Dumnezeu, Lui Îi aparține și portmoneul meu. Dacă nu-I aparține inima mea, nu-I aparține nici portmoneul. Trebuie ca mai întâi să mă dăruiesc pe mine însumi Domnului.

Iată o **rugăciune de angajament**. Să ne plecăm capetele și eu mă voi ruga această rugăciune. Te încurajez să o rostești împreună cu mine:

„Tată, știu că mă iubești și vrei tot ce este mai bun pentru mine. Recunosc faptul că tot ce am sau voi avea vreodată vine de la Tine. Mă interesează mai mult să-Ți fiu Ție pe plac decât să am multe proprietăți. Vreau ca Tu să ocupi primul loc în viața mea și vreau să încep să-mi dau zeciuiala așa cum ai poruncit Tu. Din recunoștință pentru tot ce ai făcut pentru mine și anticipând că vei continua să-mi porți de grijă, mă angajez să Îți dau înapoi cel puțin 10% din tot venitul meu. Vreau să încep să investesc pentru eternitate. Te rog să mă ajuți să rămân credincios angajamentului pe care mi l-am luat. În Numele lui Isus Cristos. Amin.”

OBICEIUL DE A AVEA PĂRTĂȘIE

Participarea în familia lui Dumnezeu

Evrei 10:25 este un verset important pe care fiecare credincios ar trebui să-l înțeleagă și la ale cărui implicații ar trebui să mediteze. „*Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții.*” Acesta este un concept extrem de important.

DE CE ESTE PĂRTĂȘIA ATÂT DE IMPORTANTĂ?

1. EU APARTIN FAMILIEI LUI DUMNEZEU ÎMPREUNĂ CU ALȚI CREDINCIOȘI.

Dacă citești Noul Testament, vei observa că destul de frecvent sunt folosite cuvintele frate, soră, tată, copii. Și aceasta pentru că între noi și Tatăl nostru din ceruri există o relație familială. De fapt, Isus spune despre ucenicii Săi că sunt frații Lui. Un lucru aproape incredibil. Dacă ai un frate și/sau o soră este o relație specială. Frații și surorile tale din familia creștină îți sunt în realitate mai apropiați decât frații și surorile fizice. Ar trebui să ne raportăm unii la alții într-un asemenea mod încât să avem parte de această relație fraternală extrem de intimă – împărtășind unii cu alții, rugându-ne împreună, purtându-ne reciproc de grijă. Avem același Tată. Și acest Tată ne-a atras pe toți împreună în aceeași familie. Avem într-adevăr nevoie unii de alții.

Galateni 6:10 ne îndeamnă: „*Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.*” O afirmație puternică, greu de neglijat. Trebuie să ne concentrăm asupra modului în care ne putem sprijini unii pe alții, cum ne putem raporta unii la alții sub acel aspect unic al relației fraternală, mai ales când este vorba de credincioși.

În Efeseni 2:19 citim: „*Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu.*” Aparținem aceleași familii. El este Tatăl nostru. Noi suntem copiii Lui.

Romani 12:5 spune: „*Tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Cristos; dar fiecare în parte suntem mădulare unii altora.*” Noi aparținem unii altora. În aceasta constă unicitatea. Fiecare dintre noi ar trebui să se raporteze la ceilalți la fel ca mădularele unui trup. Este dificil de înțeles până ne uităm la analogia dintre mână și trup. Noi toți suntem mădulare unii altora și avem nevoie unii de alții.

Ray Ortland, pastor din America, face următoarea afirmație: „*Creștinul care nu se dedică unui grup de creștini cu care să se roage împreună, să împărtășească bucuriile și necazurile și să slujească împreună, astfel încât să fie cunoscut, la fel cum și el îi cunoaște pe ceilalți din grup, nu este un creștin ascultător. El nu se află în voia lui Dumnezeu. Oricât de tare i se aude glasul când își proclamă teologia, el nu ascultă de Domnul.*”

Nu poți avea o relație cu Isus Cristos fără a avea o relație cu Biserica și copiii Lui. Trebuie să fim una, să alcătuim un singur trup.

Unii oameni au spus: „Eu sunt dedicat bisericii invizibile.” Dar eu întreb, când acești oameni sunt bolnavi sau în suferință, vine vreun pastor sau prezbiter invizibil să-i viziteze?

Este interesant că în Noul Testament, cuvântul „biserică” este folosit de aproximativ 100-104 ori, însă în 98 din cazuri cuvântul se referă întotdeauna la adunarea locală a credincioșilor. Este vorba despre o biserică unde oamenii se întâlnesc efectiv, raportându-se unii la alții ca într-o familie de credincioși.

2. EU AM NEVOIE DE ÎNCURAJARE PENTRU A CREȘTE SPIRITUAL.

Am nevoie de sprijin pentru a crește spiritual. Nimeni nu poate crește sănătos singur. Avem nevoie unii de alții. Evrei 10:24 spune: „*Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune.*” Unul dintre lucrurile pe care trebuie să le facem ca frați și surori este să ne gândim ce putem face, ce putem spune ca să ne încurajăm la ceea ce Îi face plăcere lui Dumnezeu. Am nevoie de relația pe care o am cu voi toți ca o încurajare în umblarea mea cu Domnul. Este de asemenea o încurajare extraordinară pentru noi ca familie. Avem nevoie de această relație.

În Eclesiastul 4:9-10, 12 citim: „*Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul; dar vai de cine este singur și cade fără să aibă pe altul care să-l ridice. Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotriva și funia împletită în trei nu se rupe ușor.*”

3. EU AM NEVOIE SĂ FIU TRAS LA RĂSPUNDERE CA SĂ CRESC SPIRITUAL.

Proverbe 27:17 – „*După cum fierul ascute fierul, tot așa și omul ațâță mânia altui om.*” Evrei 3:13 – „*Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi [...] pentru ca nici unul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului.*” Păcatul ne înșală prin aspectul lui încântător. Miroase bine, are gust bun. Abia când îl „înghițim” îi simțim gustul amar. Avem într-adevăr nevoie să ne încurajăm unii pe alții ca să nu cădem în capcana pe care ne-o întinde păcatul.

În Galateni 6:1-2 citim: „*Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi, care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții. [...] Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Cristos.*” Care este legea lui Cristos? Să ne îngrijim unii de alții.

Este ușor să spunem: „Eu cred în Isus. Îl iubesc pe Isus.” Însă care este dovada reală a dragostei tale pentru Isus? Faptul că faci această afirmație? Nu, adevărata dovadă este felul în care iubești oamenii. Dragostea ta față de oameni oglindește realitatea dragostei tale pentru Cristos.

4. CRISTOS ESTE PREZENT CÂND AVEM PĂRTĂȘIE UNII CU ALȚII.

El este aici cu noi. Matei 18:20 – „Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu sunt și Eu în mijlocul lor.” El ne spune că este prezent, că este cu noi.

5. CÂND OAMENII SE ROAGĂ ÎMPREUNĂ, RUGĂCIUNEA LOR ARE PUTERE.

În Matei 18:19 citim: „Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.” Ce promisiune frumoasă! Trebuie să petrecem timp în rugăciune pentru această comunitate, pentru lucrurile spre care ne călăuzește Dumnezeu pentru a le aduce înaintea Lui în rugăciune.

6. PĂRTĂȘIA ESTE O MĂRTURIE PENTRU LUME.

În Ioan 17:21, Isus spune: „Mă rog ca ei să fie una [...] ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” Cum știe lumea că Isus a fost trimis? Credincioșii vor fi una în simțire. Unitatea noastră, dragostea și purtarea noastră de grijă unii față de alții este o mărturie puternică a faptului că Isus Cristos a venit cu adevărat. Este important să avem toți o singură simțire? Să fim uniți toți împreună? Da, este esențial pentru Evanghelie.

„Dragostea voastră unii pentru alții va demonstra lumii că sunteți ucenicii Mei.” De unde știe lumea că Isus există? Din felul în care noi ne raportăm unii la alții.

7. EU AM O OBLIGAȚIE FAȚĂ DE FIECARE CREȘTIN ÎN PARTE.

De ce? 1 Petru 4:10 – „Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.” Unul dintre cele mai importante lucruri pe care trebuie să-l înțelegi cu privire la darurile spirituale este că ele sunt o înzestrare specială din partea lui Dumnezeu pentru absolut fiecare persoană în parte care vine la Cristos. Fiecare persoană în parte are un dar spiritual specific. Darul spiritual, acea abilitate specială pe care Dumnezeu o dă fiecărui credincios în parte, este destinată slujirii altora de către credincios. Realitatea aceasta este extrem de importantă. Eu am extraordinara responsabilitate din partea lui Dumnezeu de a sluji spre împlinirea nevoilor altora.

În 1 Corinteni 12:5, 27 citim: „Sunt felurite slujbe, dar este același Domn. Căci după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Cristos.” Noi avem nevoie unii de alții.

În Ghidul de studiu ai o listă parțială a părtășiei de reciprocitate, definită prin expresia „unii altora”. În Noul Testament se folosește de cel puțin 58 de ori conceptul de „unii altora”.

Slujiți-vă unii pe alții, acceptați-vă unii pe alții, iertați-vă unii pe alții, salutați-vă unii pe alții, purtați-vă poverile unii altora, fiți devotați unii altora, cinstiți-vă unii pe alții, învățați-vă unii pe alții, supuneți-vă unii altora, încurajați-vă unii pe alții. Pretutindeni în Noul Testament se pune un accent foarte mare pe această relație de părtășie în reciprocitate, de strângere împreună, de slujire reciprocă.

CUM POATE MENȚINE BISERICA RELAȚIILE DE PRIETENIE DINTRE MEMBRII?

Fiecare membru trebuie să facă parte dintr-un grup mic de părtășie. Îmi place foarte mult serviciul de închinare de duminică dimineața. Cântările sunt minunate, predica este ziditoare. Este însă destul de dificil să te raportezi personal la toți oamenii din jurul tău. Dar într-un grup mic de părtășie îți poți împărtăși adevăratele preocupări și îngrijorări. Poți într-adevăr să ai acea „slujire unii altora”, acea încurajare reciprocă.

Fapte 5:42 – „Și în fiecare zi, în Templu și acasă, [creștinii] nu încetau să-i învețe pe oameni și să vestească Evanghelia lui Isus Cristos.” **Două feluri de întâlniri ale Bisericii:** în grup mare de celebrare și în grup mic de părtășie.

Ne întâlnim duminica pentru a-L celebra pe Domnul. Ne întâlnim în grupuri mici ca să avem părtășie unii cu alții, acolo unde are loc acel „unii altora”, unde ne putem sluji reciproc, ne putem manifesta dragostea unii față de alții, ne putem ruga unii pentru alții.

Observați de câte ori (Rom. 16:5, Fapte etc.) avem expresia: „Spuneți sănătate și Bisericii care se adună în casa lor.” Acolo avea loc, de fapt, creșterea Bisericii. **Noi credem că biserica noastră trebuie să crească și, în același timp, să descrească.** Cum poți fi răspunzător în fața unui grup mare de oameni? Numai dacă împărțim acel grup mare de oameni în grupuri mici de 10-15 membri. Doar atunci membrii pot efectiv petrece timp împreună, ajutându-se reciproc să crească spiritual.

CARE ESTE SCOPUL GRUPURILOR MICI? Principiile din Fapte 2:42-47

1. „Ei stăruiau în învățătura apostolilor.” Primul lucru pe care-l observăm la grupurile mici este **studiul biblic**. Exact asta facem și noi. Când citim Scriptura, mai ales Noul Testament, ne dedicăm învățării apostolilor, pentru că aceasta trebuie să o urmărim.

2. „...în legătura frățească”. Părtășia. Să ai părtășie înseamnă să te strângi împreună cu ceilalți și să fii una cu ei în simțire și în gândire, să ai același scop de a-L cinsti pe Isus Cristos și de ai sluji pe ceilalți. Este raportarea reciprocă în cadrul unei relații speciale.

3. Rugăciunea. Rugăciunea unii pentru alții. „*Tatăl NOSTRU [...] pâinea NOASTRĂ cea de toate zilele, dă-NE-o NOUĂ astăzi [...] și NE iartă NOUĂ greșelile NOASTRE, precum și NOI iertăm greșelilor NOȘTRI, și nu NE duce în ispită, ci izbăvește-NE de cel rău*” (Matei 6:9-13). Observați constanța cu care apar formele de plural. Este interesant că Isus a ales formele de plural, mai degrabă decât să apeleze la singular.

4. Sustinerea reciprocă. Te încurajez să citești pasajul din Fapte 2: 42-47 și să meditezi la tot ce făceau acești creștini unii pentru alții. Ei treceau prin persecuții. Ei nu puteau să cumpere alimente, fiindcă fuseseră excluși din comunitatea evreiască, astfel că se bazau pe alți credincioși care aveau resursele necesare pentru a le satisface nevoile. Oamenii literalmente își vindeau lucrurile pentru a-i putea ajuta pe cei care se aflau în nevoi. Ei îi sprijineau financiar și material pe credincioșii în nevoi. Jertfeau din ce era al lor pentru a satisface nevoile altora.

„...împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia.” Filipeni 4:15 – „...nici o Biserică n-a avut legătură cu mine în ce privește «darea» și «primirea» afară de voi.” Este extrem de important să ne susținem unii pe alții. Adesea în cadrul grupurilor mici de părtășie ne-am implicat în susținerea celui sau celor care aveau vreo nevoie. Dacă se întâmpla ca cineva să rămână șomer, cei din grupul lui de părtășie se strâneau efectiv în jurul lui, căutând să îi satisfacă nevoile, să îi asigure pâinea zilnică, și uneori chiar să-i plătească chiria sau alte datorii. Aceasta este dragostea adevărată. Așa ar trebui să fie viața creștină în cadrul relației de reciprocitate dintre creștini.

5. Pe plan social. „Toți împreună [...] luau hrana cu bucurie și curăție de inimă.” Servirea mesei împreună este ceva foarte intim. Trebuie să-i invităm pe oameni în casele noastre, să mâncăm împreună, să ne raportăm unii la alții în intimitatea căminului, să ne vizităm prietenii și să-i primim în vizită, să ne jucăm împreună jocuri de societate sau pur și simplu să povestim împreună pentru a ne cunoaște mai bine.

„Ajutați-i pe sfinți când sunt în nevoi. Fiți [Faceți-vă obiceiul de a fi] primitori de oaspeți [dacă au nevoie, oferiți-le o masă caldă sau găzduire peste noapte, *Living Bible*]” (Rom. 12:13). Această este o lucrare specială de slujire.

6. Cântarea sau laudele aduse înaintea Domnului. „Ei Îl lăudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod.” Ei Îl lăudau pe Dumnezeu, cântând împreună.

7. Atingerea altora cu Evanghelia. Ei proclamau Evanghelia pentru Isus. „Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei care erau mântuiți.”

Părtășia este un aspect și un obicei extrem de important al vieții creștine. Vreau să te încurajez să faci tot posibilul pentru a te implica într-un grup mic de părtășie în fața căruia să fii răspunzător de ceea ce faci și în care să-ți folosești darurile cu care te-a înzestrat Dumnezeu pentru a-i încuraja pe oameni în umblarea lor personală cu Domnul, și în același timp să fii la rândul tău încurajat în umblarea ta cu Domnul.

CUM SĂ-ȚI FORMEZI ȘI SĂ-ȚI CULTIVI OBICEIURI BUNE

PRIMUL PAS este dorința. În primul rând trebuie să ai dorința, să vrei să-ți formezi un obicei.

AL DOILEA PAS este luarea deciziei. Pentru a-ți forma un nou obicei, trebuie mai întâi să vrei, și apoi să iei o decizie în acest sens. Biblia spune că dacă aștepti împlinirea condițiilor ideale nu vei face niciodată nimic.

„Cine se uită după vânt nu va semăna și cine se uită după nori nu va secera.” Eclesiastul 11:4

AL TREILEA PAS este declararea intenției. Este necesar să declari ce ai hotărât. Puterea legământului este nemaipomenită. Psalmul 76:11 spune: „*Faceți juruințe Domnului, Dumnezeului vostru și împliniți-le.*” Te încurajez să închei un legământ al hotărârii tale, să-I faci o juriuță Domnului în această privință.

AL PATRULEA PAS este hotărârea. Nu-ți îngădui nici o excepție până ce noul obicei nu a prins rădăcini în viața ta.

Sunt necesare între 7 și 21 de repetiții pentru a învăța ceva. Dacă vrei să ai un timp de părtășie cu Dumnezeu, trebuie să-l practici timp de aproximativ 21 de zile până ajungi să îi percepi importanța pentru viața ta. Pentru a-ți cultiva obiceiul de a da zeciuială trebuie să practici zeciuiala cu regularitate.

AL CINCILEA PAS este punerea în practică. Ori de câte ori simți cel mai mic îndemn sau cel mai slab impuls de a-ți face un obicei nou, acționează! Nu aștepta. Prinde orice prilej pentru a-ți consolida obiceiul. Acele dorințe nu țin prea mult, așadar ori de câte ori simți dorința de a-ți practica obiceiul, nu aștepta. O dată ce ți-ai făcut un obicei, ori de câte ori te simți cât de cât îndemnat să practici acel obicei bun, fă-o.

AL ȘASELEA PAS este formarea unei echipe. Caută-ți un partener care să te încurajeze și care să te sprijine. Mai ales dacă vrei să memorezi Scriptura, este foarte bine să lucrezi în echipă. Mai bine doi decât unul.

„*Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune*” (Evr. 10:24). Într-o traducere amplificată a Bibliei găsim scris: „*Să luăm în considerare și să fim permanent preocupați în vegherea noastră unii asupra altora, analizând cum anume ne putem îndemna și stimula reciproc la [...] fapte utile și activități nobile.*”

„*Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul; dar vai de cine este singur și cade fără să aibă pe altul care să-l ridice. Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotrivă și funia împletită în trei nu se rupe ușor.*” Eclesiastul 4:9-10, 12

AL ȘAPTELEA PAS este dependența de Dumnezeu. Bazează-te pe puterea lui Dumnezeu prin care El te va ajuta să-ți faci un obicei nou. Nu uita că Satan nu vrea să-ți cultivi obiceiuri care să te ajute în creșterea ta spirituală. Va face absolut tot ce-i va sta în putință ca să te ispitească și să-ți determine alunecarea sau descurajarea. Biblia spune, însă, că „*Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință*” (2 Tim. 1:7).

„*Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea*” (Filip. 2:13).

Amintește-ți că obiectivul acestui curs a fost să te îndemne să te angajezi la cultivarea și practicarea unor obiceiuri necesare în vederea maturității spirituale.

Iată un formular de angajament pentru creșterea ta spirituală:

Mă angajez la un timp zilnic de părtășie cu Dumnezeu (citire a Bibliei și rugăciune personală), o zeciuială săptămânală către Dumnezeu (să Îi dau primii 10 la sută din venitul

meu) și la participarea într-un grup de credincioși dedicați lui Dumnezeu (părtășia cu alți credincioși).

Obiceiurile despre care am discutat pe parcursul acestui curs nu te vor ajuta numai în prezent, ci ele vor produce roade eterne. Te încurajez să semnezi formularul de angajament. Scrie-ți numele și adresa pe cealaltă parte a formularului. Dacă ești gata să-ți iei acest angajament, completează-l și trimite-mi-l. Îl voi semna la rândul meu și ți-l voi trimite înapoi pentru a-ți reaminti permanent de legământul încheiat.

Privește acum la cele **5 NIVELE DE ANGAJAMENT** din Ghidul de studiu.

Este vorba de cinci cercuri concentrice. Pe cel exterior îl numim **Comunitatea**. Scrie acest cuvânt în cercul exterior. Aceștia sunt oamenii la care încercăm să ajungem cu Evanghelia pentru a-i aduce la Cristos. Scopul nostru este să ajungem la ei, iar ei să intre în **Mulțime**. Scrie acest cuvânt în cercul următor. *Comunitatea* cuprinde toți oamenii din zona noastră. *Mulțimea* îi cuprinde pe cei care participă regulat duminica la serviciile de închinare ale bisericii noastre. *Mulțimea* nu este biserica. Însă o mulțime poate fi transformată într-o biserică. *Comunitatea* nu este angajată la nimic, *mulțimea* este angajată la simpla participare la serviciile de închinare.

Vrem apoi să-i ajutăm pe cei din mulțime să intre în cel de-al treilea cerc, nivel pe care noi îl numim **Adunare**. Cei din adunare s-au angajat la membralitate, ei sunt membri în biserică. În seara aceasta vreau să te încurajez să treci din *Adunare* în cercul **Celor dedicați**, cei care se angajează la maturitate. Scrie **Cei dedicați** în al patrulea cerc.

Urmează cercul interior, nivel pe care-l numim **Centrul** sau **Cei implicați**. Centrul îi cuprinde pe membrii bisericii care sunt implicați activ în lucrarea bisericii și care au parcurs cursurile 101, 201 și 301.

Eu te îndemn, te provoc în această seară să intri în Cercul celor dedicați și să spui: „Vreau să mă angajez la dezvoltarea și cultivarea acestor obiceiuri fundamentale pentru propria mea creștere spirituală.”

Rugăciune:

Tată din ceruri, Îți mulțumim pentru toți acești oameni care au venit astăzi aici, care și-au luat timpul să petreacă o întreagă după-masă și seară cu noi. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău. Cât de practic și relevant este el! Mă rog Ție să ne ajuți să ne angajăm la dezvoltarea și cultivarea acestor obiceiuri care ne vor ajuta să creștem spiritual – să avem un timp zilnic de părtășie cu Tine, să-Ți dăm o zeciuală săptămânală și să facem parte dintr-o echipă dăruită Ție. Noi știm că atunci când timpul nostru, banii noștri și relațiile noastre se află sub controlul Tău, atunci viața noastră se află cu adevărat sub controlul Tău. Îți mulțumesc pentru cei care se află în seara aceasta aici ca să-și ia acest angajament. În Numele lui Isus. Amin.